

ADLI BİLİMLER VE SUÇ ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

Turkish Journal of Forensic Sciences and Crime Studies

ISSN: 2687-3397 | Cilt / Volume: 6 | Sayı / Issue: 2 | Eylül / September 2024

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi

ISSN: 2687-3397 • Yıl: 2024 • Cilt: 6 • Sayı: 2 • Eylül 2024

İmtiyaz Sahibi

Prof. Dr. Yılmaz ÇOLAK, Polis Akademisi Başkanlığı adına

Editör

Doç. Dr. Hasan Sencer Peker, Polis Akademisi

Danışma Kurulu

- Prof. Dr. Ilkka Ojanperä, University of Helsinki, Finlandiya
Prof. Dr. Cem Şafak Çukur, Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Prof. Dr. Cemgiz Şahin, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Prof. Dr. H. Sinan Süzen, Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Nergis Cantürk, Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Ruiqin Yang, People's Public Security University of China, Çin
Prof. Dr. Sibel Özkan, Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Faruk Aşıcıoğlu, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa
Prof. Dr. Nuray Ögün Şatıroğlu, Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Thomas Keller, University of Salzburg, Avusturya
Prof. Dr. H. H. Sevil Atasoy, Üsküdar Üniversitesi
Prof. Dr. Erdal Dinç, Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Bengi Uslu, Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. O. P. Jasuca, RIMT University, Hindistan
Prof. Dr. Zafer Üstündağ, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi
Prof. Dr. Lokman Uzun, Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Rakhi Agarwal, Gujarat University, Hindistan
Prof. Dr. Yusuf Dilgin, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Prof. Dr. Işık Perçin Demirçelik, Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Nebile Dağlıoğlu, Çukurova Üniversitesi
Doç. Dr. M. Oğuzhan Çağlayan, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi
Doç. Dr. Miraç Burak Gönültaş, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
Doç. Dr. Zhenjun Jia, People's Public Security University of China, Çin
Doç. Dr. Nikola Milašinović, University of Criminal Investigation and Police Studies, Sırbistan
Doç. Dr. Onur Erdem, Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. Engin Tutkun, Bozok Üniversitesi
Doç. Dr. Harun Artuner, Hacettepe Üniversitesi
Doç. Dr. Smilja Teodorovic, University of Criminal Investigation and Police Studies, Sırbistan
Doç. Dr. Halit Arslan, Gazi Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi M. Bedii Kaya, Bilgi Üniversitesi
Dr. Maria A. Martinez, National Institute of Toxicology and Forensic Sciences, İspanya

- Yazı İşleri Müdürü** : Dr. Öğr. Üyesi Niyazi Umut Akıncıoğlu
Yardımcı Editör : Dr. Öğr. Üyesi Simge Varlık
Sekreteryacı : Polis Akademisi Adli Bilimler Enstitüsü, Eğit. ve Yön. Şube Müd.
Tasarım : Erhan Örün

Her hakkı saklıdır. Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi yılda iki kez yayınlanan hakemli ve süreli bir yayındır. Yayın dili Türkçe ve İngilizcedir. Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisinde yayınlanan makalelerdeki görüş ve düşünceler yazarların kendi kişisel görüşleri olup, hiçbir şekilde Polis Akademisi'nin ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün görüşlerini ifade etmez. Makaleler sadece dergiye referans verilerek akademik amaçla kullanılabilir. Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi'ne gönderilen makaleler ıade edilmezler.

Yazışma Adresi: Polis Akademisi Başkanlığı Adli Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü, Yücepete Mah. Necatibey Cad. No: 108, 06570, Anıttepe-Çankaya-Ankara / TÜRKİYE Tel: +90 (312) 462 90 43.
E-posta: absad@pa.edu.tr

Baskı: Polis Akademisi Başkanlığı, Basım ve Yayım Şube Müdürlüğü, Fatih Sultan Mehmet Bulvarı, No: 218, Yenimahalle-Ankara.

Sertifika No: 45724

<http://absad.pa.edu.tr>

Turkish Journal of Forensic Sciences and Crime Studies

ISSN: 2687-3397 • Year: 2024 • Volume: 6 • Issue: 2 • September 2024

Published by

Prof. Dr. Yılmaz ÇOLAK, on behalf of Presidency of Turkish National Police Academy

Editor-in-Chief

Assoc. Prof. Dr. Hasan Sencer Peker, Turkish National Police Academy

Advisory Board

- Prof. Dr. Ilkka Ojanperä, University of Helsinki, Finland
Prof. Dr. Cem Şafak Çukur, Yıldırım Beyazıt University
Prof. Dr. Cengiz Şahin, Ankara Hacı Bayram Veli University
Prof. Dr. H. Sinan Süzen, Ankara University
Prof. Dr. Nergis Cantürk, Ankara University
Prof. Dr. Ruiqin Yang, People's Public Security University of China
Prof. Dr. Sibel Özkan, Ankara University
Prof. Dr. Faruk Aşıcıoğlu, İstanbul University-Cerrahpaşa
Prof. Dr. Nuray Ögün Şatroğlu, Hacettepe University
Prof. Dr. Thomas Keller, University of Salzburg, Austria
Prof. Dr. H. H. Sevil Atasoy, Üsküdar University
Prof. Dr. Erdal Dinç, Ankara University
Prof. Dr. Bengi Uslu, Ankara University
Prof. Dr. O. P. Jasuca, RIMT University, India.
Prof. Dr. Zafer Üstündağ, Kütahya Dumlupınar University
Prof. Dr. Lokman Uzun, Hacettepe University
Prof. Dr. Rakhi Agarwal Gujarat University, India
Prof. Dr. Yusuf Dilgin, Çanakkale Onsekiz Mart University
Prof. Dr. Işık Perçin Demirçelik, Hacettepe University
Prof. Dr. Nebile Dağlıoğlu, Çukurova University
Assoc. Prof. Dr. M. Oğuzhan Çağlayan, Bilecik Şeyh Edebali University
Assist. Prof. Dr. Miraç Burak Gönültaş, Sivas Cumhuriyet University
Assoc. Prof. Dr. Zhenjun Jia People's Public Security University of China, Çin
Assoc. Prof. Dr. Nikola Milašinović, University of Criminal Investigation and Police Studies, Serbia.
Assoc. Prof. Dr. Onur Erdem, Sağlık Bilimleri University
Assoc. Prof. Dr. Engin Tutkun, Bozok University
Assoc. Prof. Dr. Harun Artuner, Hacettepe University
Assoc. Prof. Dr. Smilja Teodorovic, University of Criminal Investigation and Police Studies, Serbia
Assoc. Prof. Dr. Halit Arslan, Gazi University
Assist. Prof. Dr. M. Bedii Kaya, Bilgi University
Dr. Maria A. Martinez, National Institute of Toxicology and Forensic Sciences, Spain

Publication Manager: Assist. Prof. Dr. Niyazi Umut Akıncıoğlu

Assistant Editor : Assist. Prof. Dr. Simge Varlık

Secretarial : Turkish National Police Academy, Institute of Forensic Sciences,
Section of Education and Management

Design : Erhan Örün

All rights reserved. Turkish Journal of Forensic Sciences and Crime Studies is a peer-reviewed and periodical publication published twice a year. The language of publication is Turkish and English. The ideas and opinions in the articles published in Turkish Journal of Forensic Sciences and Crime Studies are the authors' own personal opinions and in no way express the views of Turkish National Police Academy and the General Directorate of Security. Articles can only be used for academic purposes with reference to the journal. Articles submitted to Turkish Journal of Forensic Sciences and Crime Studies are not returned.

Correspondence Address: Turkish National Police Academy, Institute of Forensic Sciences, Yücepete Mah. Necatibey Cad. No: 108, 06570, Anıttepe-Çankaya-Ankara / TÜRKİYE Tel: +90 (312) 462 90 43.

E-mail: absad@pa.edu.tr Print: Turkish National Police Academy, printing and publishing Branch Directorate, Fatih Sultan Mehmet Bulvarı, No: 218, Yenimahalle-Ankara.

Certificate No: 45724

<http://absad.pa.edu.tr>

İÇİNDEKİLER / CONTENTS

Önsöz/Preface.....	71
Melva Şenocak, Melike Ceylan Traces of Trauma: The Role of Childhood Experiences in Crime and Resilience	73
<i>Travmanın İzleri: Çocukluk Deneyimlerinin Suç ve Dayanıklılık Üzerindeki Rolü</i> (<i>Araştırma/Research</i>)	
Merve Erdoğan, Selcan Yıldızeli, Ecem Nur Karar Psycholinguistic Analysis of an E-Suicide Note	95
<i>Bir E-İntihar Notunun Psikodilbilimsel Analizi</i> (<i>Olgu Sunumu/Case Report</i>)	
Ercan Seyhan Does Schrödinger's Cat Paradigm apply to forensic evidence? A Critical Interdisciplinary Review	116
<i>Schrödinger'in Kedisi Paradigması Adli Kanıtlara Uygulanabilir mi? Disiplinlerarası Eleştirel Bir İnceleme</i> (<i>Tartışma/Discussion</i>)	
Aylin Yalçın Sarıbey, Betül Köksal Kumaşlar Üzerindeki Atış Artıklarının Fourier Dönüşümlü Kızılötesi Spektroskopisi (FTIR) ile İncelenmesi	128
<i>Examination of Gunshot Residues on Fabrics Using FTIR Spectroscopy</i> (<i>Araştırma/Research</i>)	

Editörden,

Sevgili Okuyucular,

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi'nin bu sayısını sizlere sunmaktan büyük bir onur duyuyorum. Bu sayımızda, adli bilimlerin disiplinlerarası doğasını ve geniş yelpazesini yansıtan dört önemli makale yer alıyor. Her biri, adli bilimin hem teorik hem de uygulamalı yönlerine yeni ve derinlemesine bakış açıları getiriyor.

İlk makalemiz, "Bir E-İntihar Notunun Psikodilbilimsel Analizi", günümüzde giderek dijitalleşen dünyada meydana gelen intihar vakalarına odaklanıyor. Bu çalışmada, sosyal medya üzerinden paylaşılan bir e-intihar vakasının psikodilbilimsel analizi yapılmış ve dijital platformların intihar notlarının çözümlemesinde ne kadar önemli bir kaynak olabileceği tartışılmıştır. Çalışma, siber dünyada paylaşılan bu tür içeriklerin adli psikoloji açısından derinlemesine incelenmesinin önemini vurguluyor.

İkinci makale, "Schrödinger'in Kedisi Paradigması Adli Kanıtlara Uygulanabilir mi? Disiplinlerarası Eleştirel Bir İnceleme", adli bilime kuantum fiziği perspektifinden bakıyor. Schrödinger'in ünlü paradoksu üzerinden adli kanıtların gözlemlenebilirliği ve değerlendirilmesindeki süperpozisyon durumunun incelendiği bu çalışma, adli bilimler ve felsefe arasında güçlü bir köprü kurarak yenilikçi bir bakış açısı sunuyor.

Üçüncü makale, "Travmanın İzleri: Çocukluk Deneyimlerinin Suç ve Dayanıklılık Üzerindeki Rolü", bireylerin çocukluk çağı travmalarının suça yatkınlıkları üzerindeki etkisini araştırıyor. Psikolojik dayanıklılığın bu süreçte nasıl bir rol oynadığını ve suç eğilimlerini nasıl değiştirdiğini derinlemesine analiz eden çalışma, suçla mücadelede travmanın etkilerini anlamak adına önemli veriler sunuyor.

Son makalemiz, "Kumaşlar Üzerindeki Atış Artıklarının Fourier Dönüşümlü Kızılötesi Spektroskopisi (FTIR) ile İncelenmesi", adli bilimin teknik yönüne odaklanıyor. Atış artıklarının kumaş üzerindeki izlerinin FTIR tekniği ile incelenmesi, adli balistik alanına yenilikçi bir yaklaşım getiriyor. Çalışma, mühimmat türlerinin ve atış mesafelerinin detaylı bir analizini sunarak, adli araştırmaların doğruluğunu artırmada büyük katkı sağlıyor.

Bu sayımızda yer alan makaleler, adli bilimin hem teorik hem de uygulamalı alanlarına dair yeni bilgi ve yöntemler sunarak, alana katkı sağlamayı amaçlamaktadır. İnanıyoruz ki, bu makaleler adli bilimler üzerine çalışan akademisyenlere, araştırmacılara ve uygulayıcılara ilham verecek niteliktedir.

Keyifli okumalar dileriz,

Doç. Dr. Hasan Sencer Peker

Editor's Foreword,

Dear Readers,

It is a great honor to present to you this issue of the Journal of Forensic Sciences and Crime Research. In this edition, we feature four significant articles that reflect the interdisciplinary nature and broad spectrum of forensic sciences. Each article offers new and in-depth perspectives on both the theoretical and applied aspects of forensic science.

Our first article, "A Psycholinguistic Analysis of an E-Suicide Note", focuses on the increasing prevalence of suicide cases in the digital world. This study examines a suicide case shared via social media through the lens of forensic psychology. The psycholinguistic analysis highlights how digital platforms can serve as crucial resources in the interpretation of suicide notes, emphasizing the importance of deep analysis in understanding the dynamics of cyber suicides.

The second article, "Does Schrödinger's Cat Paradigm Apply to Forensic Evidence? A Critical Interdisciplinary Review", brings a quantum physics perspective to forensic science. By using Schrödinger's famous paradox, this paper explores the superposition state of forensic evidence, emphasizing the role of observation in the evaluation of evidence. It creates a strong bridge between forensic science and philosophy, offering an innovative viewpoint.

The third article, "Traces of Trauma: The Role of Childhood Experiences in Crime and Resilience", investigates how childhood traumas influence individuals' proclivity towards crime. The study delves into the role of psychological resilience and its impact on criminal tendencies, providing crucial insights into understanding the effects of trauma in crime prevention efforts.

Our final article, "Examination of Gunshot Residues on Fabrics Using Fourier Transform Infrared Spectroscopy (FTIR)", focuses on the technical aspect of forensic science. The study employs FTIR techniques to analyze gunshot residues on fabric surfaces, offering an innovative approach to forensic ballistics. The detailed analysis of different ammunition types and shooting distances contributes significantly to enhancing the accuracy of forensic investigations.

The articles presented in this issue offer new knowledge and methodologies that enrich both the theoretical and practical fields of forensic science. We believe these articles will inspire academics, researchers, and practitioners working in forensic sciences.

Happy reading,

Assoc. Prof. Dr. Hasan Sencer Peker

Travmanın İzleri: Çocukluk Deneyimlerinin Suç ve Dayanıklılık Üzerindeki Rolü*

Melva şenocak**, Melike Ceylan***

Öz: Suça yatkınlık bireylerin yasa dışı davranışlarda bulunma olasılıklarını artıran çeşitli biyolojik, psikolojik ve sosyal faktörlerin etkileşimi sonucunda ortaya çıkmaktadır. Bu konunun derinlemesine incelenmesi, suça yönelik önleme stratejilerinin geliştirilmesi ve toplumsal düzenin korunması aısından kritik öneme sahiptir. Bu bağlamda yapılan araştırmalar sonucu çalışmanın temel problemi, bireyleri suça yatkın olmaya iten faktörlerin psikolojik sağlamlık ve çocukluk çağı travmaları çerçevesinde araştırılmasıdır. Araştırmanın amacı da çocukluk çağı travmalarının ve psikolojik dayanıklılığın suça yatkın olmayı yordama gücünü incelemektir. Araştırmanın kapsamında katılımcılara, Aydınlatılmış Onam Formu, Demografik Bilgi Formu, Çocukluk Çağı Travmaları Ölçeği, Yetişkinler için Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği ve Suça Yönelik Tutumlar ve İlişkiler Ölçeği uygulanmıştır. Katılımcılara Google Forms aracılığıyla ulaşılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Pearson korelasyon katsayıları hesaplanmıştır, T-testi ve ANOVA analizleri uygulanmıştır. Değişkenler arasındaki ilişki incelendiğinde çocukluk çağı travmalarına göre psikolojik dayanıklılığın suça yönelik tutumlar ve ilişkiler üzerinde daha fazla anlamlı yordayıcısı olduğu bulunmuştur. Psikolojik dayanıklılık arttıkça suça yönelik tutumlar ve ilişkiler azalmaktadır. Araştırma bulguları ilgili alanyazın çerçevesinde tartışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Çocukluk çağı travmaları, psikolojik dayanıklılık, suça yönelik tutumlar ve ilişkiler

* Bu çalışma, “Melva şenocak”ın Melike Ceylan danışmanlığında hazırladığı “18-35 Yaş Arası Bireylerde Çocukluk Çağı Travmaları, Psikolojik Dayanıklılık ve Suça Yatkınlık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” adlı tezden üretilmiştir.

** Psikolog, psikologmelva@gmail.com, ORCID: 009-001-6937-9966

*** Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Topkapı Üniversitesi, Psikoloji Bölümü, melikeceylanpsy@gmail.com, ORCID: 000-0001-8603-8912

Traces of Trauma: The Role of Childhood Experiences in Crime and Resilience

Melva Şenocak, Melike Ceylan

Abstract: The predisposition to crime emerges as a result of the interaction between various biological, psychological, and social factors that increase the likelihood of individuals engaging in illegal behaviors. A thorough examination of this topic is crucial for the development of crime prevention strategies and the preservation of social order. In this context, the core issue of the study is to investigate the factors that lead individuals to be predisposed to crime within the framework of psychological resilience and childhood trauma. The aim of the research is to examine the predictive power of childhood traumas and psychological resilience in determining predisposition to crime. The study sample consists of a total of 360 individuals aged 18-35. The participants were administered the Informed Consent Form, Demographic Information Form, Childhood Trauma Questionnaire, Psychological Resilience Scale for Adults, and the Attitudes and Relationships Toward Crime Scale. The participants were reached via Google Forms. SPSS 25.0 statistical software was used for data analysis. Pearson correlation coefficients were calculated, and t-tests and ANOVA analyses were conducted. When examining the relationship between variables, it was found that psychological resilience was a more significant predictor of attitudes and relationships toward crime than childhood trauma. As psychological resilience increases, attitudes and relationships toward crime decrease. The research findings were discussed within the framework of the relevant literature.

Anahtar kelimeler: *Childhood traumas, psychological resilience, attitudes towards crime and relationships*

Introduction

In contemporary society, issues related to crime such as neglect and abuse have garnered increasing attention, resulting in a surge of academic research focused on combating these types of offenses. A critical area of inquiry has emerged around understanding the factors that predispose individuals to criminal behavior. This quest to comprehend the underlying causes of criminal activity is driven by the societal imperative to mitigate such behaviors. To effectively reduce criminal behavior, it is essential to identify the potential antecedents.

Each individual reacts differently to these negative situations, some are constructive and some are destructive. Psychological resilience is that the reactions of individuals to these adverse conditions are constructive ([Tümlü&Recepöğlu, 2013](#)). The field defines the three psychological resilience features. The first basic feature of psychological resilience is the perception that individuals who are able to overcome difficulties despite adverse circumstances and develop better than expected have a personal ability. The second feature of psychological resilience is the ability of individuals to adapt quickly to stressful and difficult life experiences. The third feature involves being able to cope with traumatic situations such as experiencing natural disasters, losing a loved one, or having an accident ([Tümlü&Recepöğlu, 2013](#)). Within the framework of these basic characteristics, studies have been carried out on resilience, defined as resistance by adaptation of individuals when exposed to adverse experiences, and three components of psychological resilience have been identified. The first component of control is the belief that an individual can change the events they will encounter in his life and thus the result they want ([Azeem, 2010](#)). The second component of bonding is that individuals stick to life while they are exposed to all the disadvantages ([Durak, 2002](#)). People with high levels of attachment can have a positive view of negative situations. The third component of the challenge is that people struggle knowing that they will be challenged by the negative life experiences they encounter. It has been noted that challenging helps people not personalize their defects, but only internalize them as defects ([Gökçe, 1993](#)). There must be these three components to speak of psychological resilience ([Maddi, 2006](#)).

Individuals experience many events throughout their lives that affect them negatively, cause them to feel sad and anxious. But we don't call all of these situations trauma. Trauma means that the incident poses a threat to a person's life and the person feels inadequate to cope with the situation ([Şar, 2017](#)). If we come to the definition of childhood trauma, childhood traumatism can be defined as physical, sexual and emotional abuse and neglect, as well as loss of parents, separation from parents, divorce, migration, witnessing violence, being a witness to an accident, natural disasters living ([Çelik&Hocaoğlu, 2018](#)). These experiences are often referred to as serious negative experiences. Childhood traumatic

experiences are common throughout the world ([Saveanu&Nemeroff, 2012](#)). Childhood trauma is the most difficult form of trauma to be diagnosed and treated because it is recurrent, generally exposed to by those closest to the child, and may have a significant impact on the child's future life ([Çelik&Hocaoğlu, 2018](#)). This trauma can be seen in every cultural class, social community, ethnic group and socio-economic level ([Bostancı et al., 2006](#)). The definition of abuse that causes childhood trauma is physically abused, emotional abuse, sexual abuse; neglect is also studied under the heading physical neglect and emotional neglect ([World Health Organization, 2002](#)). The frequent occurrence of childhood trauma causes some adaptation problems ([Skowron&Reinemann, 2005](#)).

Individuals face difficulties in many areas, such as loss of loved ones, natural disasters such as earthquakes, fires, floods, disease processes, poverty, and terrorist catastrophes ([Bonanno&Mancini, 2008](#)). We often assume that people who experience these kinds of life events are experiencing emotional disturbances ([Fletcher&Sarkar, 2013](#)). The concept of psychological resilience, a different concept of injury, has begun to emerge. Psychological resilience is that individuals are transformed against the increasing problems and challenges they encounter throughout their lives and the reactions they give to these problems ([Cevizci&Müezzın, 2019](#)). Another definition of psychological resilience is that people who are at risk behave better than expected, adapt positively in spite of stressful situations, and have a positive recovery process after the trauma ([Masten et al., 1990](#)). People with high levels of psychological resilience have been found to have a greater capacity to influence people around them and to gain from negative and sad situations ([Soysal, 2016](#)). In addition, individuals with high levels of psychological resilience are less anxious and have higher levels of self-confidence ([Yalçın, 2013](#)). Individuals with low levels of psychological resilience have weakened self-control, resistance to distance and adaptation to changes ([Soysal, 2016](#)). The characteristics of individuals with high and low psychological resilience have been mentioned. The question arises as to what characteristics individuals need to have in order for their psychological resilience to be high. These are characteristics of a person such as family compatibility and family support, individual characteristics and structural characteristics, external support (social environment, colleagues), physical strength, sociality, intelligence, good communication skills, self-sufficiency ([Olsson et al., 2003](#)).

The study of criminal behavior, its inclination to crime and, on the basis of this, its prevention, is a very necessary work from a social point of view. Crime is a deviation from social and cultural values and a violation of rules of social conduct in a society ([Altunpül, 2022](#)) and also is a concept that has existed since the earliest ages, and as people move into public life, the rates and types of crime have increased ([Sulan, 2013](#)). Crime, which is considered to arise with humanity, is a sociological, psychological, biological, socio-economic, and socio-cultural, multidimensional concept ([Adams&Gullotta, 1989](#)). The concept of crime has

therefore been investigated in a number of ways, drawing attention from areas such as biology, psychiatry, psychology, religion, law, and sociology ([Yılmaz, 2009](#)). As a result of this research, the concept of crime has been investigated in a variety of ways. Crime theories are examined under three main headings: biological, psychological and sociological ([Yılmaz, 2009](#)). One of the theories psychologically explaining crime is based on psychopathology. According to this view, crime is linked to criminal behavior with psychopathic individuals who, with their antisocial personality disorder and unsocialized behavior, are in constant conflict with society ([Erkan&Erdoğan, 2006, as cited in Yılmaz, 2009](#)). It was found that, where it was associated with many concepts of psychology, such as the relationship of crime with psychopathology. From the theories of social control and social learning that first explained criminal behavior to the current general theory of crime and the life cycle theory, almost all theories reveal the dynamics of the relationship between the criminal behavior in the individual/child of the interaction and the family experience ([Demirel, 2017](#)). Considering the relationship between childhood abuse and neglect towards crime, the higher the level of neglect and abuse, the greater the number of friends of college students who have committed criminal behavior, the positive level of attitude towards crime and attitudes towards violence ([Altunpul, 2022](#)).

The Importance and Objective of Research

The primary objective of this study is to explore the factors contributing to criminal susceptibility, with a particular emphasis on psychological resilience and childhood trauma. Childhood trauma has long been a subject of study in psychology. Childhood experiences are known to have an impact on many aspects of an individual's life ([Sevük, 2017](#)). It is imperative to examine the impact of childhood experiences when considering criminal behavior. This investigation seeks to elucidate the complex interplay between these variables in shaping criminal propensity. The study will explore the concepts of psychological resilience, childhood trauma and predisposition to crime.

This study deals with psychological resilience and childhood trauma, which is thought to be linked to criminal predisposition in individuals. It's intended to contribute to the well-being of individuals that we often start to recall after shocking events such as psychological resilience, pandemics, earthquakes. In fact, from the past to the present, childhood trauma has also been associated with counseling and therapy. The study of the concept of psychological resilience, on the other hand, especially when it comes to childhood trauma, has been studied. It has been found to be an important concept: the psychological resilience of individuals who have suffered childhood trauma. He was involved in a study on childhood trauma ([Çorbacı, 2017](#)). The study found that there was a meaningful relationship

between them ([Altunpul, 2022](#)). Based on this study, children with childhood trauma and low levels of psychological resilience were identified in the study. The aim of the study is to investigate the causes of individuals being susceptible to crime in the context of psychological resilience and childhood trauma and to find a relationship between them. The objective of these two concepts is to investigate and develop ideas to prevent predisposition to crime.

In this research, it is hypothesized that individuals with high levels of childhood trauma also have high levels of susceptibility to crime (H_1), individuals with low psychological resilience levels have high crime proneness levels (H_2), individuals with high levels of childhood trauma have low levels of psychological resilience.

Method

This section will include participants, data collection tools, data collection process and data analysis.

Participants

The sample (participants) of the research consists of individuals between the ages of 18-35. In this context, 361 people were reached. The sample was reached using the convenience sampling method. Participants were reached via Google Forms. The distribution of the study group according to demographic characteristics is given in Table 3.1.

Table 3.1 Distribution of Participants by Demographic characteristics

		n	%
Educational background	Literate	12	3.3
	Primary school graduate	2	0.6
	Secondary school graduate	8	2.2
	High school graduate	107	29.7
	Graduated from a University	192	53.3
	Master's-Ph.D.	39	10.8
Socio-economic level	Low	17	4.7
	Low-medium	48	13.3
	Middle	194	53.9
	Medium-high	88	24.4
	High	13	3.6

In Table 3.1, large proportion of the participants (53.3%) are university graduates. 53.9% of the participants stated that they were at a medium socio-economic level. The rate of participants stating that their parents are alive is 90.6%. A large proportion of the participants' parents live together (90.3%) and their parents are identical (98.6%). The ages of the participants ranged between 18 and 35, and the average age was calculated as 25.74 (Sd = 4.95).

Data Collection Tools

In the research, 'Informed onsent Form' was used to obtain the consent of the participants, 'Demographic Information Form' was used to learn their demographic information, 'hildhood Trauma Scale' was used to learn about childhood traumas, 'Psychological Resilience Scale for Adults' was used to learn the level of psychological resilience, and 'Psychological Resilience Scale for Adults' was used to measure their attitudes towards crime. 'Attitudes and Relationships Towards rime Scale' was used.

Demographic information form

Prepared by the researcher. It includes information such as participants' gender, age, educational status, socio-economic level, parental health status, parental cohabitation status, and parental marital status.

Childhood trauma scale

The original form of the Childhood Trauma Scale was developed by Bernstein et al. (1994) in order to retrospectively and quantitatively evaluate abuse and neglect experiences before the age of 20, according to the person's answers (Bernstein et al. 1998, cited in Altunpul, 2022). Validity and reliability studies of the Turkish form of the scale, consisting of 28 items, were conducted by Şar et al. (2012). This scale consists of six subscales. These; physical abuse, emotional abuse, sexu-al abuse, physical neglect, emotional neglect and overprotection. The scale is in 5-point Likert format (Altunpul, 2022). Internal consistency coefficients of the subscales of the scale; The dissociative experiences scale was found to be 0.95, the Beck depression inventory was 0.94, and the relationship scales survey was 0.61 (Şar et al., 2012). In this study, the internal consistency coefficient of the scale was found to be 0.84.

Psychological resilience scale for adults

The Psychological Resilience Scale for Adults was developed by Friborg et al. (2005). This scale includes the dimensions of personal power, structural style, social competence, family harmony and social resources (Basım&Çetin, 2011).

A

later study ([Friborg et al., 2005](#)) showed that the scale better explains the psycho-logical resilience model with its six-dimensional form. In this new study, personal power dimension; It is divided into two: self-perception and future perception, and a six-dimensional structure is formed. The validity and reliability study of the scale was conducted by Basım and Çetin ([2011](#)). The internal consistency coefficients of the subscales of the scale were found to vary between 0.66 and 0.81 ([Basım&Çetin, 2011](#)). In this study, the internal consistency coefficient of the scale was found to be 0.89.

Attitudes and relationships towards crime scale

It was developed by Mills, Kroner and Forth ([2002](#)) to measure people's antisocial orientation and relationships. The scale consists of 2 parts and a total of 6 sub-dimensions ([Mills et al., 2002](#), cited in [Nergiz&Işıklı, 2019](#)). The first part of the scale (part A) is the number and coefficient of friends who have shown criminal behavior; The second part consists of sub-dimensions of attitudes towards violence (12 items), thoughts of justification (12 items), antisocial intention (12 items) and relationships (10 items) ([Altunpul, 2022](#)). It was adapted into Turkish by Nergiz and Işıklı ([2019](#)). There are 64 items in the Turkish form of the scale. The overall internal consistency coefficient of the scale was found to be 0.86 ([Nergiz&Işıklı, 2021](#)). In this study, the internal consistency coefficient of the scale was found to be 0.77.

Data Collection Process

After obtaining the necessary permission from Istanbul Topkapı University Graduate Education Ethics ommittee, the data collection process started. Research data was collected online via 'Google Forms'. Data was collected from a population of adults aged 18-35. Participants were first given an 'Informed onsent Form' via the link created, explaining the purpose of the research and that participation was voluntary. Afterwards, 'Demographic Information Form', 'Childhood Trauma Scale', 'Psychological Resilience Scale for Adults', 'Attitudes Towards Crime and Relationships Scale' were given respectively. In order to ensure that participants answered all questions in the scale, moving to another question without answering was restricted. Since there was no age range in the study that did not meet the participation criteria, no participants were excluded from the analysis.

Analysis of Data

Skewness and kurtosis coefficients were calculated to examine the distribution of the scores of participants aged 18-35 from the childhood trauma, psychological resilience and crime attitudes and relationships scale. The fact that the skewness

coefficient is less than ± 3 and the kurtosis coefficient is less than ± 10 is sufficient to meet the normal distribution assumption (Kline, 2011). The calculated coefficients were within the specified range and it was observed that the scores obtained from the scales had a normal distribution.

Table 3.4 Descriptive Values of the Scores obtained from the Childhood Trauma, Psychological Resilience and Attitudes and Relationships Towards Crime Scale

Variables	Min.	Max.	Mean	Sd	Skewness		Kurtosis	
					z	Sh	z	Sh
Emotional abuse	5	22	7.58	3.27	1.67	0.13	2.03	0.26
Physical abuse	5	18	5.74	1.73	2.27	0.13	2.60	0.26
Physical neglect	5	19	7.14	2.59	1.55	0.13	2.67	0.26
Emotional neglect	5	23	10.64	4.22	0.69	0.13	-0.09	0.26
Sexual harassment	5	21	5.94	2.50	2.47	0.13	2.36	0.26
Overprotection-control	2	10	3.64	1.83	1.32	0.13	1.37	0.26
CTS Total	27	90	40.68	11.69	1.46	0.13	2.70	0.26
Psychological resilience	63	165	121.77	19.01	-0.24	0.13	-0.15	0.26
NFCB	0	0.56	0.02	0.08	2.55	0.13	2.87	0.26
CFCB	0	22	0.76	2.72	2.81	0.13	2.71	0.26
AR	0	9	1.35	1.61	1.48	0.13	2.10	0.26
AV	0	9	3.77	2.01	0.55	0.13	-0.45	0.26
AI	0	12	2.34	2.40	1.41	0.13	1.87	0.26
TR	0	10	3.57	2.20	0.25	0.13	-0.64	0.26

Number of friends who have engaged in criminal behavior (NFCB), Coefficient of friends who have engaged in criminal behavior (CFCB), Attitudes towards relationships (AR), Attitudes towards violence (AV), Antisocial intent (AI), Thoughts of Righteousness (TR)

Pearson correlation coefficients were calculated to examine the relationships between childhood trauma, resilience, and criminal attitudes and relationships scale scores. Multiple linear regression analysis was applied to determine the effect of childhood trauma and psychological resilience on attitudes and relationships towards crime. Independent groups t test and ANOVA were applied to compare the scores of childhood trauma, psychological resilience and attitudes and relationships towards crime according to the demographic characteristics of the participants. Before the comparison, some groups with a small number of participants were combined with a higher or lower group and included in the analysis.

For example, groups with a small number of participants, formed according to the health status of the mother and father, were grouped under the other category and included in the analysis. Data were analyzed using the SPSS 25.0 statistical package program.

Results

The research was examined within the scope of the hypothesis that individuals with high levels of childhood trauma also have high levels of susceptibility to crime (H_1) and the results are presented in Table 4.3.

Table 4.3. Pearson Correlation Coefficients for the Relationships Between Childhood Trauma and Crime Attitudes and Relationships Scale Scores

Variables	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1.NFCB	1													
2.CFCB	.973**	1												
3.AR	.307**	.299**	1											
4.AV	.129*	.132*	.267**	1										
5.AI	.254**	.254**	.498**	.462**	1									
6.TR	-0.01	-.01	0.05	.221**	.206**	1								
7.ARTC	.593**	.602**	.624**	.643**	.772**	.465**	1							
8.Emotional abuse	.142**	.104*	.180**	.135*	.256**	.00	.215**	1						
9.Physical abuse	.171**	.145**	.105*	0.08	.128*	.06	.171**	.546**	1					
10.Physical neglect	0.08	0.06	.178**	0.06	.122*	.03	.137**	.355**	.315**	1				
11.Emotional neglect	0.07	0.04	.171**	.141**	.138**	.05	.162**	.665**	.439**	.610**	1			
12.Sexual harassment	.148**	0.10	.146**	0.04	.162**	.03	.152**	.308**	.285**	.106*	.237**	1		
13.Overprotection-control	0.07	0.03	0.08	.137**	.176**	.03	.142**	.612**	.429**	.199**	.492**	.266**	1	
14.CTS total	.151**	0.10	.211**	.144**	.229**	.04	.229**	.841**	.657**	.641**	.875**	.493**	.670**	1

** $p < 0.01$; * $p < 0.05$: Number of friends who have engaged in criminal behavior (NFCB), Coefficient of friends who have engaged in criminal behavior (CFCB), Attitudes towards relationships (AR), Attitudes towards violence (AV), Antisocial intent (AI), Thoughts of Righteousness (TR), Attitudes towards relationships and crime (ARTC)

In Table 4.3 are examined, there are low-level positive significant relationships between the number of friends who have engaged in criminal behavior and emotional abuse ($r = 0.142$; $p < 0.01$), physical abuse ($r = 0.171$; $p < 0.01$), sexual harassment ($r = 0.148$; $p < 0.01$) and CTS total ($r = 0.151$; $p < 0.01$). There are low-level positive significant relationship between coefficient scores of friends who have engaged in criminal behavior, emotional abuse ($r = 0.104$; $p < 0.05$) and

physical abuse ($r = 0.145$; $p < 0.01$). There are low-level positive significant relationships between attitudes towards relationships scores and various forms of abuse and neglect: emotional abuse ($r = 0.18$, $p < 0.01$), physical abuse ($r = 0.105$, $p < 0.05$), physical neglect ($r = 0.178$, $p < 0.01$), emotional neglect ($r = 0.171$, $p < 0.01$), sexual harassment ($r = 0.146$, $p < 0.01$), and CTS Total ($r = 0.211$, $p < 0.01$) scores. There was a low but statistically significant correlation between attitudes towards violence scores and emotional abuse ($r = 0.135$, $p < 0.05$), emotional neglect ($r = 0.141$, $p < 0.01$), and CTS Total scores ($r = 0.144$, $p < 0.01$). These findings indicate the presence of positive significant relationships at a low level.

There are low-level positive significant relationships between antisocial intention scores and various forms of abuse and neglect: emotional abuse ($r = 0.256$, $p < 0.01$), physical abuse ($r = 0.128$, $p < 0.05$), physical neglect ($r = 0.122$, $p < 0.05$), emotional neglect ($r = 0.138$, $p < 0.01$), sexual harassment ($r = 0.162$, $p < 0.01$), overprotection-control ($r = 0.176$, $p < 0.01$), and CTS Total scores ($r = 0.229$, $p < 0.01$). Additionally, there are low-level positive significant relationships between ARTC total scores and various forms of abuse and neglect: emotional abuse ($r = 0.215$, $p < 0.01$), physical abuse ($r = 0.171$, $p < 0.01$), physical neglect ($r = 0.137$, $p < 0.01$), emotional neglect ($r = 0.162$, $p < 0.01$), sexual harassment ($r = 0.152$, $p < 0.01$), overprotection-control ($r = 0.142$, $p < 0.01$), and CTS Total scores ($r = 0.229$, $p < 0.01$).

The research was examined within the scope of the hypothesis that individuals with low psychological resilience levels have high crime proneness levels (H_2) and the results are presented in Table 4.4.

Table 4.4 Pearson Correlation Coefficients of the Relationships Between Psychological Resilience and Criminal Attitudes and Relationships Scale Scores

Variables	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Resilience	1							
NFCB	-.153**	1						
CFCB	-.121*	.973**	1					
AR	-.199**	.307**	.299**	1				
AR	-.185**	.129*	.132*	.267**	1			
AI	-.196**	.254**	.254**	.498**	.462**	1		
TR	-.02	-.01	-.01	.05	.221**	.206**	1	
ARTC	-.228**	.593**	.602**	.624**	.643**	.772**	.465**	1

** $p < 0.01$; * $p < 0.05$: N=360, Number of friends who have engaged in criminal behavior (NFCB), Coefficient of friends who have engaged in criminal behavior (CFCB), Attitudes towards relationships (AR), Attitudes towards violence (AV), Antisocial intent (AI), Thoughts of Righteousness (TR), Attitudes towards relationships and crime (ARTC)

When examining the statistically significant relationships in Table 4.4, we find that psychological resilience scores are negatively correlated with the number of friends who have engaged in criminal behavior ($r = -0.153$, $p < 0.01$), the proportion of friends who have engaged in criminal behavior ($r = -0.121$, $p < 0.05$), attitudes towards relationships ($r = -0.199$, $p < 0.01$), attitudes towards violence ($r = -0.185$, $p < 0.01$), antisocial intention ($r = -0.196$, $p < 0.01$), and ARTCS Total scores ($r = -0.228$, $p < 0.01$). These findings indicate that as psychological resilience increases, the number of friends involved in criminal behavior, the proportion of such friends, and scores on attitudes towards relationships, attitudes towards violence, and antisocial intention all decrease.

The research was examined within the scope of the hypothesis that individuals with high levels of childhood trauma have low levels of psychological resilience (H_3) and the results are presented in Table 4.5.

Table 4.5 Results of Regression Analysis Performed to Determine the Predictive Effect of Childhood Traumas on Psychological Resilience

Değişken	B	SH	β	t	p
(Constant)	154.92	3.47		44.70	0.00
Emotional Abuse	-0.60	0.40	-0.10	-1.51	0.13
Physical Abuse	0.04	0.59	0.00	0.06	0.95
Physical Neglect	-0.81	0.41	-0.11	-1.97	0.05
Emotional Neglect	-1.65	0.32	-0.37	-5.22	0.00*
Sexual Harassment	-0.34	0.35	-0.04	-0.95	0.34
Overprotection-Control	-0.95	0.59	-0.09	-1.61	0.11
Denial	-3.24	5.96	-0.02	-0.55	0.59
R=0,579	R ² =0.335		F(7;359)=25.36		p<0.01

* $p < 0.05$; Dependent Variable = Psychological resilience

When examined, emotional abuse, physical abuse, physical neglect, emotional neglect, sexual abuse and excessive protection-control together have a significant relationship with psychological resilience ($R = 0.579$; $F(7;359) = 25.36$; $p < 0.001$). Emotional abuse, physical abuse, physical neglect, emotional neglect, sexual abuse and overprotection-control variables explain 34% of the change in attitudes and relationships towards crime. When the significance values of the standardized beta coefficients are examined, it is understood that only emotional neglect ($\beta = -0.37$; $p < 0.05$) among the predictive variables is a significant predictor of psychological resilience. Emotional neglect negatively predicts psychological resilience.

As emotional neglect increases, psychological resilience decreases (Table 4.5).

Results of Regression Analysis Performed to Determine the Predictive Effect of Childhood Trauma and Psychological Resilience on Attitudes and Relationships Towards Crime

Within the scope of the main problem of the research, the predictive effect of childhood trauma and psychological resilience on attitudes and relationships towards crime was examined and the results are given in Table 4.6.

Table 4.6 Results of Regression Analysis Performed to Determine the Predictive Effect of Childhood Trauma and Psychological Resilience on Attitudes and Relationships Towards Crime

Değişkenler	B	SD	β	t	p
(Consant)	15.29	3.79		4.03	0.00
Psychological resilience	-0.06	0.02	-0.17	-2.70	0.01*
Emotional abuse	0.28	0.17	0.13	1.64	0.10
Physical abuse	0.20	0.25	0.05	0.82	0.42
Physical neglect	0.15	0.18	0.06	0.87	0.39
Emotional neglect	-0.15	0.14	-0.09	-1.07	0.29
Sexual harassment	0.23	0.15	0.08	1.50	0.13
Overprotection-control	-0.04	0.25	-0.01	-0.16	0.87
R=0.282	R ² =0.080		F(7;359)=4.36		p<0.001

*p<0.05; Dependent Variable = Attitudes and relationships towards crime

When examined, psychological resilience, emotional abuse, physical abuse, physical neglect, emotional neglect, sexual abuse and overprotection-control have a significant relationship with attitudes and relationships towards crime (R = 0.282; F (7;359) = 4.36 ;p<0.001). Psychological resilience, emotional abuse, physical abuse, physical neglect, emotional neglect, sexual abuse and overprotection-control variables explain 8% of the change in attitudes and relationships towards crime. When the significance values of the standardized beta coefficients are examined, it is understood that only psychological resilience ($\beta = -0.17$; p<0.05) among the predictive variables is a significant predictor of attitudes and relationships towards crime. This result showed that psychological resilience has a greater impact on attitudes and relationships towards crime than childhood tra-

umas. As psychological resilience increases, attitudes and relationships towards crime decrease (Table 4.6).

Conclusion

While going through the body of research, we discovered a lot of studies that forecasted the connection between psychological resilience and early trauma. Furthermore, studies have been done to forecast the connection between criminal propensity and early trauma. Nonetheless, there is a clear lack of research on the topic of examining psychological resilience and crime propensity together. In light of this gap, the current study set out to investigate the connection between psychological resilience, criminal propensity, and early trauma.

We examined the association between childhood trauma and the crime-oriented attitudes and relationships scale in light of the research's hypothesis (H_1) that people who had high levels of trauma as children are also more likely to commit crimes. The results showed that there was a low-level positive significant link between the childhood trauma scale and the criminal attitudes and relationships scale. The results show that there is a little rise in both susceptibility to criminality and childhood trauma. The study hypothesis has been validated in this instance. In a study, a positive significant relationship was found between the level of childhood abuse and neglect of university students and their attitudes towards crime ([Altunpul, 2022](#)). In another study, the reasons that push children to crime were investigated. Among the reasons that push crime, negative socio-economic status and environment, negative familial factors, impact of individual-psychological factors, impact of environmental factors and impact of familial factors have been found ([Öngören&Katılmış, 2021](#)). Negative familial, environmental and psychological factors make individuals prone to crime. In a study on how parental attitudes affect criminal behavior, it was found that if the parental attitude is protective-demanding, less criminal behavior is shown ([Yılmaz, 2009](#)). Research have demonstrated that a person's propensity to commit crimes is significantly influenced by their parents' behavior, which is included in the category of childhood traumas. Economic theory was found to be explanatory of property criminal conduct in a study looking into the socio-economic elements that lead to adult criminality ([Demirel, 2017](#)). The economic situation and the family's tendency towards violence were found to be significant factors in high school students' tendency towards violence, according to a study aimed at explaining the factors influencing the students' perception of violence and their level of tendency towards it ([Özgür et al., 2011](#)). It is seen that the research is also supported in the literature. Because individuals with high levels of childhood trauma are exposed to negative living conditions, they continue to have negative living conditions in their future lives and sometimes may expose others to them. Childhood traumas include witnessing violence, accidents, and natural catastrophes;

they also include losing a parent, being separated from parents, getting divorced, migrating, and experiencing sexual, physical, and emotional abuse and neglect before the age of 18 ([Çelik&Hocaoğlu, 2018](#)). Any behavior that endangers social interactions and has an impact on an individual's social, psychological, or physical well-being can be classified as a crime ([Yılmaz, 2009](#)). Based on two definitions, the fact that individuals have experienced trauma in childhood causes them to be prone to crime by exposing other people to trauma. Individuals who have experienced trauma have a high probability of exposing the people around them to trauma ([Yılmaz, 2009](#)). As a person grows up, he goes through various developmental periods. It is exposed to conflicts and abnormalities during developmental periods. These tensions generally coincide with the individual's childhood and developmental periods. It is difficult to fight the problems experienced in childhood, and the person grows up without solving these problems. Unresolved and covered-up problems lead to psychological problems in adulthood. Individuals with psychological problems show behaviors that deviate from society, and these deviant behaviors push people to criminal behavior ([Dolu, 2012](#)). The relationship between childhood trauma and crime proneness variables has been supported by research and definitions of concepts. The H_1 hypothesis of the research was found to be significant.

Within the scope of the research's hypothesis that individuals with low psychological resilience levels have high crime proneness levels (H_2), the relationship between psychological resilience and crime-oriented attitudes and relationships scale was examined. Findings show that as psychological resilience increases, the number of friends with criminal behavior, the coefficient of friends with criminal behavior, attitudes towards relationships, attitudes towards violence, and anti-social intention scores each decrease. Based on this finding, as psychological resilience increases, the individual's attitudes towards crime decrease. Increasing a person's psychological resilience means improving his perspective on events and being able to overcome difficulties strongly. People who commit crimes are individuals with psychological problems. Therefore, high psychological resilience keeps the person away from committing crimes. Psychologically resilient individuals are people who can stay calmer and think logically compared to other people when they are under difficult conditions ([Çaykuş&Çaykuş, 2020](#)). In a study, the relationship between individuals' empathy levels and crime was examined. It has been determined that the empathy levels of individuals who tend to commit crime are lower than those who do not tend to commit crime ([Yılmaz, 2009](#)). Empathy is one's ability to see from another person's perspective. A person whose perspective can be diverse indicates that he or she is a psychologically healthy individual ([Yılmaz, 2009](#)). Psychologically healthy individuals are more likely to have high resilience because being psychologically healthy is one of the protective factors for resilience. A study was conducted on the psychological resilience levels of children in institutional care. In this study, a positive significant relati-

onship was found between the social emotional learning abilities and self-efficacy of children in institutional care and their psychological resilience ([Toraman et al., 2022](#)). The importance of being psychologically healthy was also emphasized in order to increase psychological resilience. In a study investigating the reasons that push adults to crime, it was found that individual characteristics are effective in explaining criminal behavior ([Demirel, 2017](#)). In this study, the individual characteristic of the person in the behavior of harming someone's life is emphasized. Psychological resilience and being psychologically healthy are the individual characteristics of the person. A study found that as a person's self-esteem increases, their level of psychological resilience also increases ([Sankaya, 2015](#)). Theories that deal with crime from a psychological perspective draw attention to individual dynamics and the dynamics that lead the individual to behavior ([Altunpul, 2022](#)). A person's self-esteem also provides an example of the individual dynamics that lead to crime. In order to increase psychological resilience, it is necessary to carry out studies on emotions and the regulation of emotions ([Çınar&Eminoğlu, 2022](#)). Emotions operate through cognitive interpretations of real situations rather than the actual situations themselves. Our emotions form the basis of our motivation and behavior ([Soloshenko, 2017](#)). Since our emotions form the basis of our behaviors, working with emotions and increasing resilience will reduce impulsivity behaviors and indirectly reduce the tendency to crime. Protective factors related to crime are personal orientation and competencies, family environment and relationships, and external support systems ([Altunpul, 2022](#)). When we examine the protective factors for crime, they overlap with the protective factors of being psychologically resilient. The results of the research show that as psychological resilience increases, attitudes towards crime decrease. No direct study has been found in the literature on psychological resilience and susceptibility to crime. As supported by the aforementioned studies, there are indirect studies on psychological resilience and susceptibility to crime. When starting the research, it was seen as very valuable to explore such a gap in the field. The relationship between these two variables has been tried to be indirectly supported in the literature. The main thing is that this hypothesis is confirmed as a result of the research. Many studies in the literature that indirectly address these variables suggest that these two variables are related. Regarding an individual's psychological resilience, the literature emphasizes being psychologically healthy, working on emotions, and gaining perspective. These emphasized points are concepts that affect susceptibility to crime in the opposite direction.

Under the umbrella of the research hypothesis that people with high levels of childhood trauma have low levels of psychological resilience (H_3), the relationship between childhood trauma and psychological resilience was investigated. The results showed that psychological resilience was significantly predicted by emotional neglect. Psychological resilience is inversely correlated with emotional neglect. It was determined that psychological resilience declines with increasing

emotional neglect. The study's hypothesis was validated. Childhood trauma was discovered to be a topic that has been extensively researched both historically and currently in the literature study that was done before to the research. The relationship between these two variables is also often studied, as has been discovered recently with the rise in research on the idea of psychological resilience. Childhood traumas strongly predict psychological resilience, according to a study looking at the relationship between psychological resilience and childhood traumas ([Toksöz, 2022](#)). In a study conducted during the Covid-19 pandemic period, it was found that the psychological resilience of children decreased due to the pandemic ([Çaykuş&Çaykuş, 2020](#)). Although the pandemic period has affected every individual, it has affected children's resilience more because they cannot meet all their needs on their own, they have not completed their development, and they are more vulnerable to psychological health problems. Events experienced in childhood affect the resilience of both that period and adulthood. In a study, the relationship between people's self-esteem and psychological resilience was examined. The findings of the research show that as a person's self-esteem increases, the level of psychological resilience also increases. A significant prediction was found between self-esteem and parents' relationship status ([Sarıkaya, 2015](#)). Since the foundation of self-esteem is laid in childhood, it has been determined that childhood experience affects resilience. Emotional neglect is an important and common type of childhood trauma that involves multiple attitudes and behaviors in childhood ([Dinleyici&Dağlı, 2016](#)). Since emotional neglect and abuse are not easy to detect, the child may be exposed for a long time. The psychological and behavioral effects of this trauma on the person can last a lifetime ([Dinleyici &Dağlı, 2016](#)). Since these effects, which can last a lifetime, can deteriorate people's psychological health, the person will not be psychologically healthy. In a study, variables such as the number of siblings, the order in which they were born in the family, the number of people at home, the place of residence, socio-economic level, whether the parents are alive/together, substance use status, emotional sharing with the environment, and parental attitudes affect psychological resilience scores. was found ([Bahadır, 2009](#)). In a study conducted with high school students, the resilience levels of students whose parents were together were found to be higher than those of students whose parents were divorced ([Özcan, 2005](#)). In another study, it was found that perceived emotional abuse and neglect from parents served as a partial mediator in self-efficacy and psychological resilience ([Arslan&Balkıs, 2016](#)). In a study, it was determined that emotional neglect and abuse perceived from teacher and mother behavior significantly predicted behavioral problems ([Şimşek&Önder, 2011](#)). Psychological resilience is defined as the individual's ability to adapt to the difficulties brought by traumatic life events ([Toksöz, 2022](#)). There are some risk factors related to psychological resilience. One of these is the neglect of the child by his parents. Therefore, it can be said that neglect negatively affects people's psychological resilience by creating a risk

factor ([Toksöz, 2022](#)). Another risk factor for psychological resilience is familial risk factors. Familial risk factors include many items such as domestic neglect and abuse, parents not being alive, parents being divorced, and the presence of a family member who has committed a crime ([Gizir, 2007](#)). These risk factors prevent individuals from feeling psychologically well. However, the person cannot find the strength to be psychologically resilient. Experiencing trauma in childhood causes negative life experiences such as psychological disorders and distrust of life in adulthood ([Yargıç et al., 2012](#)). The concept of psychological resilience is, in short, the ability to adapt to the negativities of life. Risk factors of psychological resilience are discussed under three headings: personal, familial and environmental ([Gizir, 2007](#)). Individuals who experienced trauma in childhood have risk factors for resilience. Therefore, it follows that individuals who have experienced trauma in childhood are in a psychologically weaker position. As supported by literature research, experiencing trauma in childhood affects an individual's psychological resilience.

Within the scope of the main problem of the research, the predictive effect of childhood trauma and psychological resilience on attitudes and relationships towards crime was examined. The findings showed that psychological resilience has a greater impact on attitudes and relationships towards crime than childhood traumas. Additionally, as psychological resilience increases, attitudes and relationships towards crime decrease. They define psychological resilience as an individual's general success and adaptation process against important stress sources such as trauma, threat, family and relational difficulties, important health problems, work environment and economic problems ([Basım&Çetin, 2011](#)). Childhood traumas are defined as sexual, physical and emotional abuse and neglect that people are exposed to before the age of 18, as well as losing a parent, separation from parents, divorce, migration, witnessing violence, accidents and natural disasters ([Çelik&Hocaoğlu, 2018](#)). Crime can be defined as all actions that pose a threat and danger to social life and affect individuals socially, psychologically and physiologically ([Yılmaz, 2009](#)). Based on the definitions of all variables found in the research, it can be said that situations that affect individuals psychologically, physiologically and sociologically or that create behaviors as a result of being affected. The definitions of variables share a lot of similarities. Their connection grew intriguing when they realized how similar they were. Research on the connection between childhood trauma and psychological resilience as well as the association between childhood trauma and crime have been published in the literature. The connection between psychological resilience and criminality has not been studied. The association between the factors discovered in this research has not been studied. However, when examined indirectly, the interconnections of the variables are explained. Based on this indirect connection, it was stated in the hypotheses of the research that there would be a connection between the three variables. While a closer relationship was expected between childhood trauma and crime, a more significant relationship was found between psychological resilience

and crime susceptibility. In summary, a connection was found between the variables of childhood trauma, psychological resilience and susceptibility to crime, which is the main problem of the research.

Limitations

The majority of the participants in the study are university graduates. University graduates constitute a good group in terms of education level. The fact that there are individuals with a good level of education creates a limitation in terms of diversity of education levels. Capturing diversity in terms of education level in future research is valuable in terms of examining the subject in a wide area.

There are many studies in the literature on psychological resilience. However, the lack of direct research between the psychological resilience variable and the crime susceptibility variable is a limitation. There are studies in the literature related to the concepts found in the research, childhood trauma and psychological resilience. There are also studies on childhood trauma and susceptibility to crime. There are studies showing an indirect relationship between the concepts of childhood trauma and susceptibility to crime, but there is no research on the direct relationship between the two concepts. In order to explain the relationship between these two concepts, indirectly explained studies are included. In this study, the relationship between psychological resilience and crime proneness variables was demonstrated. Findings show that as psychological resilience increases, the environment and attitudes towards crime decrease. It is important for the field to conduct research on psychological resilience and susceptibility to crime in future studies.

This study shed light on the relationship between a person's propensity for crime and their history of childhood trauma and low psychological resilience. These days, fear and social insecurity are felt due to a rise in criminal activity. Since the ideas of childhood trauma, psychological resilience, and susceptibility to crime have not before been researched combined, it is believed that it will advance the area.

References

- Adams, G. R., Gullotta, T. (1989). *Adolescent Life Experiences*. Thomson Brooks/Cole Publishing Co.
- Altunpul, N. (2022). Üniversite öğrencilerinin çocukluk çağı istismarı ve ihmali ile suça yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya.
- Arslan, G., Balkıs, M. (2016). Ergenlerde duygusal istismar, problem davranışlar, öz-yeterlik ve psikolojik sağlamlık arasındaki ilişki. *Sakarya University Journal of Education*, 6(1), 8-22.

- Azeem, S. (2010). Mohammad; personality hardiness, job involvement and job burnout among teachers. *International Journal of Vocational and Technical Education*, 2(3), 36-40.
- Bahadır, E. (2009). Sağlıkla ilgili fakültelerde eğitime başlayan öğrencilerin psikolojik sağlamlık düzeyleri. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Basım, H. N., Çetin, F. (2011). Yetişkinler için psikolojik dayanıklılık ölçeğinin güvenilirlik ve geçerlilik çalışması. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 22(2), 104-116.
- Bernstein, D. (1998). *Childhood Trauma Questionnaire: A Retrospective Self-Report Manual*. The Psychological Corporation, Harcourt Brace & Company.
- Bonanno, G. A., Mancini, A. D. (2008). The human capacity to thrive in the face of potential trauma. *Pediatrics*, 12(2), 369-375.
- Bostancı, N., Albayrak, B., Bakoğlu, I., Çoban, Ş. (2006). Üniversite öğrencilerinde çocukluk çağı travmalarının depresif belirtileri üzerine etkisi. *Yeni Sempozyum Dergisi*, 44(100), 6.
- Cevizci, O., Müezzini, E. E. (2019). Sağlık çalışanlarında psikolojik belirtilerin ve psikolojik dayanıklılığın incelenmesi. *Cyprus Turkish Journal of Psychiatry and Psychology*, 1(3), 166-172.
- Çaykuş, E. T., Çaykuş, T. (2020). Covid-19 pandemi sürecinde çocukların psikolojik dayanıklılığını güçlendirme yolları: Ailelere, öğretmenlere ve ruh sağlığı uzmanlarına öneriler. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, 7(5), 95-113.
- Çelik, F. G., Hocaoğlu, Ç. (2018). Çocukluk çağı travmaları: Bir gözden geçirme. *Sakarya Tıp Dergisi*, 8(4), 695-711.
- Çınar, S. E., Eminoğlu, Z. (2022). Bilişsel davranışçı temelli psiko-eğitim programının psikolojik dayanıklılık ve duyu düzenleme üzerine etkisi. *Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 15(21), 555-582.
- Çorbacı, E. (2017). KKTC’de gece kulüplerinde ve devlet dairelerinde çalışan kadınların çocukluk çağı örselenmeleri, tükenmişlik ve iş doyumlarının karşılaştırılması. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Yakın Doğu Üniversitesi, Kıbrıs.
- Demirel, P. (2017). Yetişkin suçluluğuna neden olan sosyoekonomik faktörler. [Yayımlanmamış doktora tezi]. Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Dinleyici, M., Dağlı, F. (2016). Duygusal ihmal, istismar ve çocuk hekiminin rolü. *Osmangazi Tıp Dergisi*, 38(2), 18-27.
- Dolu, O. (2012). *Suç Teorileri* (4. Baskı). Seçkin Yayıncılık.
- Durak, M. (2002). Ergenlerin duygusal özerkliklerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Dünya Sağlık Örgütü. (2002). *World Report on Violence and Health*.
- Erkan, R., Erdoğan, Ö. G. M. Y. (2006). Göç ve çocuk suçluluğu. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 9(9), 79-90.
- Fletcher, D., Sarkar, M. (2013). Psychological resilience. *European Psychologist*, 1-33.
- Friborg, O. (2005). Validation of a scale to measure resilience in adults. *Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, University of Tromsø*.
- Gizir, C. A. (2007). Psikolojik sağlamlık, risk faktörleri ve koruyucu faktörler üzerine bir derleme çalışması. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3(26), 129-138.
- Gökçe, B. (1993). Üniversite öğrencilerinde psikolojik güçlülük ve ruh sağlığı arasındaki

-
- ilişki. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Kline, R. B. (2011). *Principles and Practice of Structural Equation Modeling*. Guilford Publications.
- Maddi, S. (2006). Hardiness: the courage to grow from stresses. *The Journal of Positive Psychology*, 1(3), 160-168.
- Masten, A. S., Best, K. M., Garmezy, N. (1990). Resilience and development: Contributions from the study of children who overcome adversity. *Development and Psychopathology*, 2(4), 425-440.
- Mills, J. F., Kroner, D. G., Forth, A. E. (2002). Measures of criminal attitudes and associates (MCAA) development, factor structure, reliability, and validity. *Assessment*, 9(3), 240-253.
- Nergiz, H., Işıklı, S. (2019). Suça yönelik tutumlar ve ilişkiler ölçeği Türkçe formu'nun geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 32(2), 118-128.
- Nergiz, H., Işıklı, S. (2021). Adaptation of the measures of criminal attitudes and associates to the Turkish language: Validity and reliability study. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 32(2).
- Olsson, C. A., Burns, J. M. (2003). Adolescent resilience: A concept analysis. *Journal of Adolescence*, 26, 1-11.
- Öngören, H., Katılmış, A. (2021). Çocukları suça iten nedenler ve alınması gereken önlemler: İstanbul Emniyet Müdürlüğü çocuk şube müdürlüğü görevlilerinin görüş ve değerlendirmeleri. *Çocuk ve Medeniyet*, 6(11), 83-108.
- Özcan, B. (2005). Anne babaları boşanmış ve anne babaları birlikte olan lise öğrencilerinin yılmazlık özellikleri ve koruyucu faktörler açısından karşılaştırılması. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Özgür, G., Yörükoğlu, G., Arabacı, L. (2011). Lise öğrencilerinin şiddet algıları, şiddet eğilim düzeyleri ve etkileyen faktörler. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 2(2), 53-60.
- Sarıkaya, A. (2015). 14-18 yaş arası ergenlerin benlik saygısı ve psikolojik dayanıklılık düzeyleri arasındaki ilişki. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Bilim Üniversitesi, İstanbul.
- Saveanu, R. V., Nemeroff, C. B. (2012). Etiology of depression: Genetic and environmental factors. *Psychiatric Clinics*, 35(1), 51-71.
- Sevük, D. (2017). Metaforlar aracılığıyla hikâyelerimiz ve psikoterapi. *Pivolka*, 7(25), 16-19.
- Skowron, E., Reinemann, D. H. (2005). Effectiveness of psychological interventions for child maltreatment: A metaforlar kaynakçanın geri kalan kısmı ABSAD kurallarına göre düzenlenmiş hali:
- Saveanu, R. V., Nemeroff, C. B. (2012). Etiology of depression: Genetic and environmental factors. *Psychiatric Clinics*, 35(1), 51-71.
- Sevük, D. (2017). Metaforlar aracılığıyla hikâyelerimiz ve psikoterapi. *Pivolka*, 7(25), 16-19.
- Skowron, E., Reinemann, D. H. (2005). Effectiveness of psychological interventions for child maltreatment: A meta-analysis. *Psychotherapy: Theory, Research, Practice, Training*, 42(1), 52-60.
- Soloshenko, A. (2017). Cognitive approach to emotion management. In P. Busch & J. Mathieson (Eds.), *The IV International Congress on Social Sciences and Humanities* (pp. 174-179).

- Soysal, M. N. (2016). Facebook bağımlılığı ve psikolojik dayanıklılık. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Gelişim Üniversitesi, İstanbul.
- Sulan, Ö. N. (2013). Sosyolojik açıdan suçlu çocuklara özel yargılama usulleri ve çocuk suçları: Gülşehir örneği. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Nevşehir Üniversitesi, Nevşehir.
- Şar, V. (2017). Savaş ve terör yaşantılarında travma sonrası stres. *Okmeydanı Tıp Dergisi*, 33, 114-120.
- Şar, V., Öztürk, P. E., İkikardeş, E. (2012). Çocukluk çağı ruhsal travma ölçeğinin Türkçe uyarlamasının geçerlilik ve güvenilirliği. *Türkiye Klinikleri Tıp Bilimleri Dergisi*, 32(4), 1054-1063.
- Şimşek, S., Önder, F. (2011). Ergenlerde davranış problemlerinin, anne-babadan ve öğretmenlerden algılanan duygusal istismar açısından incelenmesi. *Elementary Education Online*, 10(3), 1124-1137.
- Toksöz, G. (2022). Çocukluk çağı travmatik yaşantılarının psikolojik dayanıklılık ve öfke ifade tarzı ile ilişkisi. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Ayvansaray Üniversitesi, İstanbul.
- Toraman, Ç., Sarıgedik, E., Toraman, M., Noyan, C. (2022). Kurum bakımında kalan ergenlerin, psikolojik dayanıklılık, öz yeterlilik ve sosyal duygusal öğrenme becerilerinin değerlendirilmesi. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 34(1), 169-184.
- Tümlü, G. Ü., Receptoğlu, E. (2013). Üniversite akademik personelinin psikolojik dayanıklılık ve yaşam doyumu arasındaki ilişki. *Yükseköğretim ve Bilim Dergisi*, 3(3), 205-213.
- Yalçın, S. (2013). İlköğretim okulu öğretmenlerinin mesleki tükenmişlik düzeyleri ile stres, psikolojik dayanıklılık ve akademik iyimserlik arasındaki ilişki. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Yargıç, İ., Ersoy, E., Ofraz, S. (2012). Çocukluk çağı travmalarının intihar girişimi ve kendine zarar verme davranışı ile ilişkisi. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 13, 277-284.
- Yılmaz, A. (2009). Suça yönelmiş ve yönelmemiş 14-18 yaş arası ergenlerin empati düzeylerinin ve ana-baba tutumlarının incelenmesi. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Uludağ Üniversitesi, Bursa.

Derginin Amacı ve Kapsamı

Adli bilimler suçun aydınlatılması ve suçlunun belirlenmesi konularında yürütülen adli soruşturmalarda elde edilen delillerin incelenmesi ve değerlendirilmesi esasına dayanan multi-disipliner bir bilim dalıdır. Bu bilim dalının gelişebilmesi ve amacına uygun uygulanabilmesi için birlikte çalıştığı diğer alanlardaki bilimsel gelişme ve araştırmaları takip edebilmek oldukça önemlidir. Disiplinler arası esasa dayalı olarak adli bilimler; tıp, biyoloji, kimya, fizik, istatistik, psikoloji, sosyoloji, hukuk, antropoloji ve ekonomi gibi alanlar ve bu alanların alt dallarını da içeren bilimsel ve akademik çalışma alanına sahiptir. Dolayısıyla bu alandaki tüm gelişmeleri, doğru ve bilimsel kriterlere uygun şekilde çalışmak, bu çalışmaları doğru kaynaklar aracılığıyla yayınlatabilmek çok önemlidir. Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisinin (ABSAD) birçok disiplini bir araya getirip araştırmacılara ve akademisyenlere sunabileceği ve bu alanda referans bir dergi özelliği kazanabileceği düşünülmektedir.

ABSAD amaç bakımından “Adli Bilimler” odaklı olup, ulusal ve uluslararası düzeyde Adli Bilimler ve ilişkili alt disiplinlere dair problemleri belli bir disiplin veya disiplinler arası açıdan ele alarak kuramsal ve uygulamalı özgün çalışmalar yayınlamayı kendisine ilke edinmiştir. Bu çerçevede hazırlanan tüm çalışmalara da açıktır.

Danışma kurulunda farklı ülkelerden yerli ve yabancı akademisyenlerin yer aldığı ABSAD Haziran ve Aralık aylarında olmak üzere, yılda iki kez Türkçe veya İngilizce olarak yayımlanır. Dergide yayımlanan yazıların daha önce hiçbir yayın organında yayımlanmamış olması gerekmektedir. Daha önce bilimsel bir toplantıda sunulmuş olan bildiriler, bu durumun belirtilmesi şartıyla kabul edilebilir.

İlk yayımlandığı tarihten itibaren asgari 25 yıl geçmiş olan; önem ve etki bakımından klasik metin olarak değerlendirilebilecek yazı ve çeviriler, *daha önce yayımlanmamış olma* kuralının istisnasını oluşturur. Bu tür metinlere daha önce yayımlanıp yayımlanmamış olmalarına bakılmaksızın dergide yer verilebilir.

Metin Yapısı ve Yazım Kuralları

ABSAD yazım dili Türkçe ve İngilizcedir. Türkçe makalelerin yazım ve noktalamasında ve kısaltmalarda Türk Dil Kurumu internet sitesindeki Güncel Sözlük ve Yazım Kuralları esas alınır. Gönderilen yazılar dil ve anlatım açısından bilimsel ölçülere uygun, açık ve anlaşılır olmalıdır.

Makaleler aşağıdaki kısımları içermelidir:

- Başlık: Türkçe ve İngilizce
- Özet: Türkçe ve İngilizce (her biri 200-300 kelime)
- Anahtar Kelimeler: Türkçe ve İngilizce (her biri 3-8 kelime)
- Metin: Giriş, bölüm başlıkları ve sonuç: Türkçe veya İngilizce
- Kaynakça

Metinlerde yukarıda sayılan tüm unsurlar, kaynakça hariç aşağıdaki şekilde olmalıdır:

- Adli bilimlerle ilişkili kimya, fizik, biyoloji, matematik, istatistik, mühendislik ile sağlık temel alanına giren tüm fen bilim dalları için 1500-5000 kelime arasında

- Adli bilimlerle ilişkili psikoloji, dilbilim, sosyoloji, hukuk gibi sosyal bilim dalları için 4000 ile 8000 kelime arasında olmalıdır.

Metin APA (6th ed.) formatına uygun olmalıdır. Yazar adı makale başlığının alt satırının sağ köşesine italik koyu, 11 punto olarak yazılmalı; yazarın unvanı, görev yeri ve elektronik posta adresi dipnotta (*) işareti ile 9 punto yazılarak belirtilmelidir.

Makale Gönderme ve Değerlendirme Süreçleri

Dergiye gönderilen makaleler derginin internet sayfasında yer alan Makale Yönetim Sistemi'ne (MYS) yüklenecektir. Yazılar, bilgisayar ortamında ve dizgi programlarında kullanılabilen şekilde Word formatında gönderilmelidir.

Dergiye gönderilen makaleler editör ve/veya editörler tarafından öncelikle şekil incelemesinden geçirilir. şekil şartlarını sağlamayan çalışmalar hakem değerlendirilmesine alınmamakta, yazar(lar)dan şekil şartlarını sağlamaları istenmektedir. şekil şartlarına ilişkin doküman derginin internet sitesinden indirilebilir. şekil şartlarını sağlayan makaleler ilgili alan editörleri tarafından incelenerek uygun bulunduğu takdirde hakem değerlendirme sürecine alınır. Dergiye yayımlanmak üzere yollanan makaleler, "kör hakem" yöntemiyle değerlendirilmektedir. Editör, editör yardımcısı veya alan editörleri tarafından makaleler, alanında uzman en az iki hakeme gönderilmektedir. İki hakemin görüş ayrılığı durumunda, üçüncü bir hakemin görüşüne başvurulmaktadır. Editörler hakemlerden gelen eleştiri ve önerileri kendi değerlendirmeleri ile birlikte yazar veya yazarlara iletmektedir. Değerlendirme sonuçları en fazla 90 gün içinde yazara bildirilir. Üçüncü bir hakeme gönderilen eserlerde bu süre 120 güne çıkabilmektedir. Düzeltme talep edilen eserler, editör tarafından yazara gönderilir ve düzeltme için yazara 30 güne kadar ek süre verilir. Hakemlerden gelen raporlar doğrultusunda, makalenin yayımlanmasına, yazardan hakem raporuna göre düzeltme istenmesine ya da yazının reddedilmesine karar verilmekte ve karar yazara iletilmektedir. Basımı uygun bulunan yazıların, yayımlanıp yayımlanmayacağına ya da derginin hangi sayısında yayımlanacağına editörler ve/veya yayın kurulu karar verir. Yazar, süreç konusunda Makale Yönetim Sistemi veya E-posta yoluyla bilgilendirilmektedir.

Makale değerlendirme süreç akışı şu şekildedir:

- Yazar tarafından makalenin Makale Yönetim Sistemine yüklenmesi.
- Editör incelemesi süreci (makalenin şekil yönünden incelenmesi). Editör veya editör yardımcıları gerek gördüklerinde yazarlardan makale yapısı veya formatında düzeltmeler talep edebilirler.
- şekil incelemesinden geçen makaleler kör hakem değerlendirme sürecine alınır ve yazarlar süreç ile ilgili bilgilendirilirler.
- Makaleler çalışma konusunda uzman 2 hakeme gönderilir. İki hakem arasında görüş farklılıkları olduğu durumlarda makale 3. hakeme değerlendirme için gönderilir.
- Hakem değerlendirme sonuçları yazarlara bildirilir. Gerekli görüldüğu durumlarda yazarlardan düzeltme yapmaları talep edilir.
- Hakem görüşleri doğrultusunda yazarlar en son düzeltmelerini yapar ve makaleler kabul veya reddedilir.

- Yayınlanmasına karar verilen makalenin dizgi ve tasarımı yapılır.
- Dizgisi ve tasarımı yapılmış makalenin yazara son kontrol için gönderilir.
- Makalenin yayınlanması.

Etik Kurallar

Yayınlanmak üzere dergiye gönderilen çalışmalarda bilimsel atıf kurallarına azami özen gösterilmesi gerekmektedir. Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisinde yayımlanan yazıların fikri sorumluluğu yazarlara aittir. Dergiye gönderilen çalışmalarda, etik kurul kararı gerektiren klinik ve deneysel insan ve hayvanlar üzerindeki çalışmalar için ayrı ayrı etik kurul onayı alınmış olmalı, bu onay makalede belirtilmeli ve belgelendirilmelidir.

Gönderilen makalenin bir kısmı ya da tamamı başka bir yerde yayınlanmamış, yayınlanmak üzere başka bir yere yollanmamış olmalıdır. Tüm yazarlar ilgili makaleyi okumuş, onaylamış ve dergiye yayınlanmak üzere gönderildiğinden haberdar olmalıdır.

Makale yazar/lar tarafından yazılmış, özgün bir çalışma olması gerekmektedir. Dergiye gönderilen çeviri makale çalışmalarında orijinal makalenin yazarından ve yayıncı kuruluşundan izin alındığını gösteren belgenin sunulması gerekmektedir.

Yazar/lar makalenin telif hakkını, makalenin Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisinde yayınlanmasına karar verildiğinden itibaren dergiye devretmiş sayılır. Yazar/yazarlar derginin yazı işlerinden izin almadan makaleyi başka bir platformda (dergi, editoryal kitap, internet sitesi, blog vb.) yayınlamaz.

Yazar/lar bilimsel etiğin bütün unsurlarını yerine getirmek üzere makale ile birlikte **İntihal Denetim Raporu**'nu ve **Makale Telif ve Etik Sözleşmesi**'ni mutlaka doldurarak sistem üzerinden dergiye ulaştırmalıdır.

Etik kuralları ile ilgili herhangi bir sorunuz varsa, lütfen bizimle iletişime geçiniz.

ADLI BİLİMLER VE SUÇ ARAŞTIRMALARI DERGİŐİ

Turkish Journal of Forensic Sciences and Crime Studies

Yazarlara Notlar

Yayın İlkeleri

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi, Polis Akademisi Adli Bilimleri Enstitüsü tarafından yılda iki defa basılı ve e-dergi formatında adli bilimleri kapsayan disiplinlerde yayın yapan akademik ve bilimsel bir dergidir.

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi'nde ulusal ve uluslararası alanda kabul görmüş kriterler doğrultusunda hazırlanan özgün araştırma, derleme, inceleme, çeviri (yazarından ve yayıncı kuruluştan izin almak koşuluyla), edisyon kritik, kitap-sempozyum değerlendirmeleri vb. çalışmalar yayınlanır.

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi'nin amacı ve kapsamı, etik kuralları yayın ilkeleri ve yazım kuralları aşağıda belirtilen şekilde düzenlenmiştir.

Derginin Amacı ve Kapsamı

Adli bilimler, günümüzde suç ve suçlunun saptanması ve suçun ve suçluluğun kanıtlanması aşamasında yürütölen, adli ve idari soruştırmalar sırasında elde edilen maddi delillerin incelenmesi ve değerlendirilmesi esasına dayalı olarak birçok disiplinden destek alan bir bilim dalıdır. Bu bilim dalının gelişebilmesi ve doğru şekilde uygulanabilmesi için, yardım aldığı disiplinleri ve bu alanlardaki bilimsel gelişmeleri ve araştırmaları takip edebilmek oldukça önemlidir. Multidisipliner bir esasa gelişen adli bilimler, tıp, biyoloji, kimya, antropoloji, istatistik, psikoloji, sosyoloji, hukuk ve ekonomi gibi alanlar ve bu alanların alt dallarını kapsayacak büyüklükte bir inceleme alanına sahiptir. Dolayısıyla bu alandaki tüm gelişmeleri, doğru ve bilimsel kriterlere uygun şekilde çalışmak, bu çalışmaları doğru kaynaklar aracılığıyla yayınlayabilmenin önemi tartışmasızdır. Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları dergisinin birçok disiplini bir araya getirip araştırmacılar ve akademisyenlere sunabileceği ve bu alanda referans bir dergi özelliği kazanabileceği düşünölmektedir.

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi amaç bakımından "Adli Bilimler" odaklı olup, ulusal ve uluslararası düzeyde Adli Bilimler ve ilişkili alt disiplinlere dair problemleri disiplinler veya disiplinlerarası açıdan ele alarak kuramsal ve uygulamalı özgün çalışmalar yayınlamayı kendisine ilke edinmiştir. Bu çerçevede hazırlanan tüm çalışmalara da açıktır.

Danışma kurulunda farklı ölkelerden yerli ve yabancı akademisyenlerin yer aldığı Dergi Mart ve Eylül aylarında olmak üzere, yılda iki kez yayımlanır. Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisinde Türkçe ve İngilizce dilindeki makaleler yayınlanır. Dergide yayımlanan yazıların daha önce hiçbir yayın organında yayımlanmamış olması gerekmektedir. Daha önce bilimsel bir toplantıda sunulmuş olan bildirimler, bu durumun belirtilmesi şartıyla kabul edilebilir.

İlk yayımlandığı tarihten itibaren asgari 25 yıl geçmiş olan; önem ve etki bakımından klasik metin olarak değerlendirilebilecek yazı ve çeviriler, *daha önce yayımlanmamış olma* kuralının istisnasını oluşturur. Bu tür metinlere daha önce yayımlanıp yayımlanmamış olmalarına bakılmaksızın dergide yer verilebilir.

Makale Değerlendirme Süreçleri

Dergiye gönderilen makaleler derginin internet sayfasında yer alan Makale Yönetim Sistemi (MYS) üzerinden sisteme yüklenecektir. Yazılar, bilgisayar ortamında ve dizgi programlarında kullanılabilir şekilde Word formatında gönderilmelidir.

Dergiye gönderilen makaleler şekil incelemesinden geçerek hakem değerlendirme sürecine alınmaktadır. Şekil şartlarını sağlamayan çalışmalar hakem değerlendirilmesine alınmamakta, yazar(lar)dan şekil şartlarını sağlamaları istenmektedir. Şekil şartlarına ilişkin doküman internet sitesinden indirilebilir. Şekil şartları açısından eksiksiz olan makaleler ilgili alan editörleri tarafından incelenerek uygun bulunduğu takdirde hakem değerlendirme sürecine alınır. Dergiye yayımlanmak üzere yollanan makaleler, “kör hakem” yöntemiyle değerlendirilmektedir. Editör, editör yardımcısı veya alan editörleri tarafından makaleler, alanında uzman en az iki hakeme gönderilmektedir. İki hakemin görüş ayrılığı durumunda, üçüncü bir hakemin görüşüne başvurulmaktadır. Editörler hakemlerden gelen eleştiri ve önerileri kendi değerlendirmeleri ile birlikte yazar/lara iletmektedir. Değerlendirme sonuçları en fazla 90 gün içinde yazara bildirilir. Üçüncü bir hakeme gönderilen eserlerde bu süre 120 güne çıkabilmektedir. Düzeltme talep edilen eserler, editör tarafından yazara gönderilir ve düzeltme için gerekli ek süre yazara verilir. Hakemlerden gelen raporlar doğrultusunda, makalenin yayımlanmasına, yazardan hakem raporuna göre düzeltme istenmesine ya da yazının reddedilmesine karar verilmekte ve karar yazara iletilmektedir. Basımı uygun bulunan yazıların, yayımlanıp yayımlanmayacağına ya da derginin hangi sayısında yayımlanacağına editörler ve/veya yayın kurulu karar verir. Yazar, süreç konusunda Makale Yönetim Sistemi veya E-posta yoluyla bilgilendirilmektedir.

Makale derginin yazım kurallarına uygun olarak hazırlanmalıdır (Kelime aralıklarından atf ve kaynakça yazımına kadar bütün detaylar yazım kurallarına uygun olmalıdır).

Makale süreç akışı şu şekildedir:

- Yazar tarafından makalenin Makale Yönetim Sistemine yüklenmesi
- Makalenin şekil açısından incelenmesi
- Şekil incelemesinden geçen makalelerin hakem değerlendirme sürecine alınması
- Editör incelemesi ve gerektiğinde yazardan ek talepler
- Çalışma konusunda uzman 2 hakeme makalenin gönderilmesi (gerekli görülmesi durumunda 3. hakem değerlendirmesine gönderilmesi)
- Hakem görüşleri doğrultusunda makalenin kabulü veya reddine karar verilmesi
- Yayımlanmasına karar verilen makalenin dizgi ve tasarımının yapılması
- Dizgisi ve tasarımı yapılmış makalenin yazara son kontrol için gönderilmesi
- Makalenin yayımlanması

Etik Kurallar

Yayımlanmak üzere dergiye gönderilen çalışmalarda bilimsel atf kurallarına azami özen gösterilmesi gerekmektedir.

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisinde yayımlanan yazıların fikri sorumluluğu yazarlara aittir. Dergiye gönderilen çalışmalarda, etik kurul kararı gerektiren klinik ve deneysel insan ve hayvanlar üzerindeki çalışmalar için ayrı ayrı etik kurul onayı alınmış olmalı, bu onay makalede belirtilmeli ve belgelendirilmelidir.

Gönderilen makalenin bir kısmı ya da tamamı başka bir yerde yayınlanmamış, yayınlanmak üzere başka bir yere yollanmamış olmalıdır.

Tüm yazarlar ilgili makaleyi okumuş, onaylamış ve dergiye yayınlanmak üzere gönderildiğinden haberdar olmalıdır.

Makale yazar/lar tarafından yazılmış, özgün bir çalışma olması gerekmektedir. Dergiye gönderilen çeviri makale çalışmalarında orijinal makalenin yazarından ve yayıncı kuruluşundan izin alındığını gösteren belgenin sunulması gerekmektedir.

Yazar/lar makalenin telif hakkını, makalenin Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisinde yayınlanmasına karar verildiğinden itibaren dergiye devretmiş sayılır. Yazar/yazarlar derginin yazı işlerinden izin almadan makaleyi başka bir platformda (dergi, editoryal kitap, internet sitesi, blog vb.) yayınlamayamaz.

Yazar/lar bilimsel etiğın bütün unsurlarını yerine getirmek üzere makale ile birlikte “İntihal Denetim Raporu”nu ve “**Etik ve Telif Hakkı Devir Formu**”nu mutlaka doldurarak sistem üzerinden dergiye ulaştırmalıdır.

Yazım Kuralları

Yazım dili Türkçe ve İngilizcedir. Türkçe makalelerin yazım ve noktalamasında ve kısaltmalarda Türk Dil Kurumu internet sitesindeki Güncel Sözlük ve Yazım Kuralları esas alınır. Gönderilen yazılar dil ve anlatım açısından bilimsel ölçülere uygun, açık ve anlaşılır olmalıdır.

Makaleler aşağıdaki kısımları içermelidir:

- Başlık: Türkçe ve İngilizce
- Özet: Türkçe ve İngilizce (her biri 200-300 kelime)
- Anahtar Kelimeler: Türkçe ve İngilizce (her biri 3-8 kelime)
- Metin: Giriş, bölüm başlıkları ve sonuç: Türkçe veya İngilizce
- Kaynakça

Metinlerde yukarıda sayılan tüm unsurlar, kaynakça hariç aşağıdaki şekilde olmalıdır:

- Adli bilimlerle ilişkili kimya, fizik, biyoloji, matematik, istatistik, mühendislik ile sağık temel alanına giren tüm fen bilim dalları için 1500-5000 kelime arasında
- Adli bilimlerle ilişkili psikoloji, dilbilim, sosyoloji, hukuk gibi sosyal bilim dalları için 4000 ile 8000 kelime arasında olmalıdır. Yazar adı makale başlığının alt satırının sağı köşesine italik koyu, 11 punto olarak yazılmalı; yazarın unvanı, görev yeri ve elektronik posta adresi dipnotta (*) işareti ile 9 punto yazılarak belirtilmelidir. Diğeri açıklamalar için yapılan dipnotlar metin içinde veya sayfa altında numaralandırılarak verilmelidir.

Yazı karakteri Times New Roman, 11 punto, satırlar bir buçuk aralıklı, açıklamalara ilişkin dipnotlar 9 punto ve tek aralıklı yazılmalıdır.

Kitap incelemelerinde aşağıdaki hususlara ayrıca dikkat edilmelidir;

Kitap inceleme metinleri 1000 ile 1500 kelime arasında olmalıdır.

Başlık bilgilerinde tanıtım veya incelemesi yapılan eserin adı, yazarı, yayımlandığı şehir ve yayınevi, yayım yılı ve ISBN numarası yazılmalıdır.

Kitap inceleme veya tanıtımı yapan yazarın adı makale başlığının alt satırının sağı köşesine italik koyu, 11 punto olarak yazılmalı; unvanı, görev yeri ve elektronik posta adresi dipnotta (*) işareti ile 9 punto yazılarak belirtilmelidir.

Kitap tanıtımı bir eserin sırf özeti değil, eleştirel olarak değerlendirmesi olmalıdır. Kitap tanıtımı yapan yazar kitapla aynı fikirde olabilir veya kitabın fikirlerine karşı çıkabilir veya kitabın sunduğu bilgilerde, yargılarda veya yapıda örnek teşkil eden veya eksik kalan yönleri belirtebilir. Kitap tanıtımı yapan yazar ayrıca kitapla ilgili düşüncelerini de açık bir şekilde ifade etmelidir.

Kitap incelemesi, bir kitaptan ortaya konulan en önemli noktalara ışık tutularak bunların eleştirel olarak tartışılmasıdır. Kitap incelemesi giriş, kitabın özeti, eleştirel tartışma ve sonuç gibi genel bir yapıyı takip etmelidir.

Sayfa Düzeni

Metin içinde yazı tipi 11 punto Times New Roman yazı karakteri kullanılmalıdır. Sayfa Yapısı A4 boyutlarındaki kâğıdın üst, alt, sağ ve sol boşlukları 2,5 cm (0.98 inç) bırakılarak, iki yana dayalı, satır sonu tirelemesiz şekilde olmalıdır. Paragraf arası, ilk satır 1.25, paragraflar arası önceki 3 nk, sonra 3 nk, iki yana dayalı, satır aralığı bir buçuk olmalıdır. Sayfa numaraları alt sağda verilmelidir.

Temel Başlıklar (Birinci Düzey) ortalı ve bold yazılmalıdır. Kendisinden önce ve sonra bir satır boşluk bırakılmalıdır.

İkinci Düzey Başlıklar, sola dayalı ve bold yazılmalıdır. Kendisinden önce ve sonra bir satır boşluk bırakılmalıdır.

Üçüncü Düzey Başlıklar, Sola dayalı bold yazılmalıdır. Kendisinden önce bir satır boşluk bırakılmalıdır.

Dördüncü Düzey Başlıklar, Sola dayalı, bold ve italik yazılmalıdır. Kendisinden önce bir satır boşluk bırakılmalıdır.

Beşinci Düzey Başlıklar, Sola dayalı ve italik yazılmalıdır. Kendisinden önce bir satır boşluk bırakılmalıdır.

Beş düzeyden daha fazla başlık oluşturulması önerilmemektedir.

Atıf ve Kaynakça Yazımı

Atıf

Metin içi yöntemde parantez içinde kaynak gösterimi yapılır. Atıflar makalede kullanılan punto ile yazılır. Bu yöntemde, metin içinde alıntı sonrasında (Yazarın Soyadı, Basım Yılı, Sayfa Numarası) parantez içinde verilir. Bir eserden veya mülakattan doğrudan alıntı yapılması durumunda alıntı 3 satırdan az ise cümle içerisinde kullanılır; 3 satır ve daha fazla ise ayrı bir paragrafta belirtilir. Bu paragraf tek aralıklı, 9 punto ve her iki taraftan 1.25 cm içeriden hizalı yazılır.

Atıf Örnekleri

Tek yazar	(Aras, 2011, s. 236)
İki yazarlı	(Kazgan ve Ülçekno, 2003, s. 32)
Üç ile beş yazar arası	İlk sefer atıf yaparken tüm yazarların adı listelenir; (Kernis, Cornell, Sun, Berry, ve Harlow, 1993). Sonraki atıflarda ise sadece ilk yazarın adı belirtilip “vd.” ifadesi kullanılır. (Kernis vd., 1993, s. 42)
Altı ve daha fazla yazarlı metinler	Altı ve daha fazla yazarlı metinlerde, sadece ilk yazarın adı kullanılıp sonrasında “vd.” ifadesi kullanılır: (Harris vd., 2001, s. 112)
Yazar olarak bir kurum	İlk atıfta kurumun tam adı açık bir şekilde belirtilerek yazılır: (Avrupa Komisyonu Türkiye Temsilciliği, 2000, s. 3), sonraki atıflarda ise kısaltması (AKTT, 2000, s.) yazılır. Kurum literatürde kısaltılmış ismiyle biliyorsa ilk atıfta da kısaltma ile kullanılabilir. (EGM, 2000, s. 12)
Editörlü kitaptan bölüm (Bölüm yazarı dikkate alınır)	(Karaişik, 2008, s. 40)
Yazarsız çalışma	(Bilimsel Makaleler Hazırlama, 2000, s. 45)
Standartlar	(TS-40561, 1985, s. 6)
Resmi Gazete	(Başlık, Yıl)
Yazarı olmayan internet dokümanı	(www.hurriyet.com.tr, 2012)
Aynı yazarın farklı yıl birden çok çalışması	(Tekin, 2011, s. 220; 2013, s. 30)
Aynı yazarın aynı yıla ait birden fazla eseri	(Heper, 1999a, s. 165) ve (Heper, 1999b, s. 140)
Aynı soyadlı iki yazar	(Ö. Aslan, 2000, s. 6; M. Aslan, 2010, s. 71)
Birden fazla kaynaktan yararlanma	(Aytekin, 2004, s. 71; Küçük, 2008, s. 87)
Orijinal kaynağa ulaşılamaması durumunda	(Metin içinde bahsedilirse) İnalıcık’a göre (akt. Hanoğlu, 2012, s. 40) (Metin içinde bahsedilmezse) (İnalıcık’tan akt. Hanoğlu, 2006, s. 40)
Kişisel iletişim vasıtasıyla ulaşılan mülakatlar, mektuplar, e-mailler	Kişisel iletişim vasıtasıyla ulaşılan mülakatlar, mektuplar, e-maillerde, kişisel iletişim kurulan kişinin adı ve görüşmenin tarihi belirtilmelidir. Ancak, kişisel iletişim yoluyla elde edilmiş veriler kaynakçaya eklenmemelidir: (N. ALSayyad, kişisel iletişim, 25 Mart 2018)
Dipnotlar ve sonnotlar	APA yazım stilinde, dipnot ve sonnot kullanımı pek tercih edilmemektedir. Bundan dolayı mümkün olduğu kadar az dipnot kullanılmalıdır. Yalnızca çok elzem bir açıklayıcı not gerektiğinde dipnot kullanılmalıdır.

Önemli not: APA atf ve kaynakçada “and” yerine “&” kullanılmasını önermektedir. Ancak Türkçede “&” sembolü “ve” yerine kullanılmadığından, Türkçe olarak yazılan metinlerde atf yaparken ve kaynakça yazarken “&” sembolü kullanılmamalıdır.

Ayrıca, üç kişiden çok yazarlı metinlere atf yaparken APA “et al.” (Kernis et al., 1993, s.65) kullanılmasını önermektedir. Ancak Türkçe’de “et al.” yerine “vd.” (Kernis vd., 1993, s. 65) kullanılmalıdır.

Bununla birlikte, eğer değerlendirilmek üzere Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi’ne gönderilen çalışma İngilizce hazırlanmışsa, bu metinlerde atf ve kaynakçada APA standartlarına uygun olarak “and” yerine “&” sembolü ve “et al.” kullanılmalıdır.

Kaynakça

Kaynak bilgileri verilirken yazar(lar)ın önce soyadı sonra adı yer alır. İki yazarlı bir kaynaktan yazarlar arasına “ve” bağlacı konur. İkiyden fazla yazarlı eserlerde ise yazarların arasına noktalı virgül (;) konulup son yazardan önce “ve” bağlacı konulur.

Yazarlar soy ismine göre alfabetik olarak sıralanır. Yazarların soyadları ve adlarının ilk harfi büyük yazılır. Kullanılan kaynağın künye bilgileri açık olmalıdır. Çok basımlı kitaplarda baskı sayısı yazılır. Yabancı kaynaklarda, künye bilgilerinin tamamı kaynağın yazım dili ile yazılır, Türkçeleştirme yapılmaz.

Kaynakça Örnekleri

Kıtap, temel biçim	Yazar, A. A. (Yayın yılı). Çalışma adı. Yer: Yayıncı.
Tek yazarlı kitap	Özbudun, E. (2008). <i>Anayasalcılık ve demokrasi</i> . İstanbul: Bilgi Üniversitesi Yayınları.
İki yazarlı kitap	Alkın, S. ve Özer, K. (2011). <i>Muhafazakarlığın farklı boyutları</i> . Ankara: Kadim Yayınları.
Üç ile yedi yazar arası kitap	Yazar1, A.A., Yazar2, A.A., Yazar3, A.A., Yazar4, A.A., Yazar5, A.A. ve Yazar7, A.A. (Yayın yılı). <i>Kitabın adı</i> . Yer: Yayıncı
Sürelili yayında makale, temel biçim	Yazar, A. A., Yazar, B. B., ve Yazar, C. C. (Yıl). Makale adı. <i>Dergi adı, cilt. No</i> (sayı no), sayfa/lar. doi:http://dx.doi.org/xx.xxx/yyyy
Tek Yazarlı Makale	Ayhan, U. (2016). Yeni güvenlik konsepti ve güvenliği sınır ötesinde karşılama. <i>Güvenlik Ulaşımları Dergisi</i> . 18, (3-4), s.26-41.
İki yazarlı süreli yayın	Wegener, D. T. ve Petty, R. E. (1994). Mood management across affective states: The hedonic contingency hypothesis. <i>Journal of Personality and Social Psychology</i> , 66, 1034-1048.
Üç ile yedi yazar arası süreli yayın	Kernis, M. H., Cornell, D. P., Sun, C. R., Berry, A., Harlow, T. ve Bach, J. S. (1993). There’s more to self-esteem than whether it is high or low: The importance of stability of self-esteem. <i>Journal of Personality and Social Psychology</i> , 65, 1190-1204.
Yazar adı olarak kurum	Emniyet Genel Müdürlüğü. (2000). <i>Polis 1999 Emniyet Genel Müdürlüğü çalışmaları</i> . Ankara: EGM APK Dairesi Başkanlığı, Yayın No.138.
Yazar Adı bilinmiyorsa ya da yoksa	International Tourism Report. (1997). <i>Travel and tourism intelligen- ce</i> . No. 2.

Çeviri	Serra, N. (2011). <i>Demokratikleşme sürecinde ordu: Silahlı kuvvetlerin demokratik reformu üzerine düşünceler</i> . (şahika Tokel, Çev.). İstanbul: İletişim Yayınları.
Hazırlayan	Pamir, N. (Haz.). (1993). <i>Terörizm, kont-terör ve güvenlik</i> . İstanbul: Kastaş Yayınları.
Editörlü Kitap	Yazar, A. A. (Ed.). (Yayın yılı). <i>Kitap adı</i> . Yer: Yayıncı.
	Özbek, M. (Ed.). (2005). <i>Kamusal alan</i> . İstanbul: Hil Yayınevi. Diamond, L. ve Plattner, M. (Ed.). (1996). <i>Civil-military relations and democracy</i> . Baltimore ve London: Johns Hopkins University Press.
	Özkol, A. O., Delici, M. ve Özhan, S. (Ed.). (2009). <i>ABD dış politika- sı</i> . İstanbul: Küre Yayınları.
Editörlü Kitapta Bölüm	Yazar, A. A. (Yayın yılı). Bölüm/makale adı. A. Editör ve B. Editör (Ed.), <i>Kitap adı</i> içinde (sayfa numaraları). Yer: Yayıncı.
	Çınar, M. (2011). 2000'li yıllarda Türkiye'de siyaset. A. Demirhan (Ed.), <i>2000'li yıllarda siyaset ve siyasi partiler</i> içinde (s.136-152). İstanbul: Meydan Yayıncılık.
Yazarsız Süreli	<i>The Economist</i> . (2011). Trade and wages. s. 341, Londra s.74-75.
Sempozyum ve Kongrede Sunulan Yayınlar	Taşagıl, A. (2017). Gök Türk döneminde iç güvenlik meselesine bir bakış. <i>Türk polis tarihinin kökenleri. 1. Uluslararası kolluk tarihi sempozyumu</i> , 15-17 Nisan 2016, Ankara: Polis Akademisi Yayınları, ss. 15 - 32.
Raporlar	Burke, W. F., Uğurtaş, G. (2002). Seismic interpretation of thrace ba- sin. <i>TPAO internal report</i> . Ankara.
Yazarsız Raporlar	Uluslararası Terörizm ve Güvenlik Araştırmaları Merkezi. (2016). Türkiye'de güvenlik sektörünün dönüşümü: Polisliğin yeniden yapı- landırılması. Ankara: Polis Akademisi Yayınları
Seminerler	Lawrence, E. (1983). Gelişmiş ülkelerde sermaye piyasası ve banka- ların fonksiyonu. <i>Uluslararası sermaye piyasası ve bankalar semine- ri</i> . 24-25 Ekim 1983. Çeşme, ss.33-37.
Standartlar	TS-40561. (1985). <i>Üelik yapıların plastik teoriye göre hesap kuralları</i> . Ankara: Türk Standartları Enstitüsü.
Broşür	Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası. (2006). <i>Enflasyon hedeflemesi</i> . [Broşür].
Gazete	Bardakçı, M. (2016, 16 Aralık). Halep dramı Osmanlı'nın hala devam eden taşıye mücadelesidir. <i>Haber Türk</i> , s.6.
Online gazete makalesi	Yazar, A. A. (Yıl, Gün Ay). Makale adı. <i>Gazete Adı</i> . http://www.aaaaaaaaa.com/full/url/ adresinden erişildi.
Resmi Gazete	Başlık. (Yıl, Gün Ay). Resmi Gazete (Sayı: xxx). Erişim adresi: http://xxxx

Sözlük	Madde başlığı. (Yıl). Sözlük ismi. Yer: Yayıncı
Ansiklopedi	Yiğit, İ. (2009). Bahri Memluk sultanları. <i>İslam tarihi ansiklopedisi</i> içinde (Cilt. 7, ss. xx-xx). İstanbul: Kayhan Yayınları.
Devlet Dokümanları	Genelkurmay Ateşe Başkanlığı. (2000). <i>57. piyade alayının tarihçesi</i> . Ankara: Milli Savunma Bakanlığı Arşiv Müdürlüğü. Yayın No: 19175.
Kutsal Kitaplar	<i>Kur'an</i> . Bakara süresi. Ayet 25 (Mealde Basımevi ve meal yazarı belirtilir).
Yayınlanmamış Tezler	Haklı, S. Z. (2014). <i>Liberalizm ve komüniteryanizmde birey fikri: Kar-şılaştırmalı bir inceleme</i> . (Yayınlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi, Ankara
Mahkeme Kararları	Yargıtay H.G.K. 19 Mayıs 1963. E. 4-39, K.59 (<i>Adalet Dergisi</i> , Mart-Nisan 1964). 3-4.
Kişisel Görüşme (Mülakat)	Taşkın, M. Atatürk Mahallesi Muhtarı. (15.01.2017). <i>Mahallenin gü-venlik sorunlarının çözümüne ilişkin görüşme</i> . Ankara.
İnternet-Yazar Adı Olarak Bir Kurum	TCMB. (2012). <i>Finansal istikrar raporu</i> . http://www.tcmb.gov.tr/ (E.T.04 Temmuz 2012).
İnternette Yayımlanan Gazete Makalesi	Henninger, D. (2012). The president that time forgot. <i>Wall Street Journal</i> . 28 Haziran 2012. 04 Temmuz 2012 http://online.wsj.com/article/wonder_land.html?mod=WSJ_topnav_europe_opinion#article adresinden erişilmiştir.
Elektronik Posta	Beck, A. (2011). (bna@le.ac.uk). <i>Crime prevention report</i> . Ahmet Güney'e kişisel e-posta. 12 Haziran 2011 [aguney53@gmail.com].
Film ya da Video	Valdes, D. (Yapımcı). (1999). F. Darabont (Yönetmen). Green Mile [Film]. ABD: Warner Bros Pictures
Televizyon Programı	Özdemir, C. (Yapımcı). (2012). <i>5NİK</i> [Televizyon Programı]. 27 Haziran 2012. İstanbul: CNN TÜRK tv. Sopel, J. & Donovan, T. (Producer). (2012). Political shows [Televizyon Broadcast]. 04 July 2012. London: BBC One.
Ses Kaydı	Selçuk, M. (1999). Aziz İstanbul [CD]. İstanbul: YKY Müzik.
Video Kayıtları	Son Darbe: 28 Şubat. (2012). 2. Bölüm. 65 dak. Türkiye: CNN TÜRK. 2012.

Tablolar

Tablo numarası ve başlığı, tablonun bir aralık üstünde yer alır. Başlıkla tablo arasında ayrıca boşluk olmaz. Tablo numaraları (**Tablo 1.**, **Tablo 2.** vd.) şeklinde verilir. Tablo kelimesi, numarası ve nokta koyu (bold) yazılır. Tablolarda kullanılan verilerin kaynağı, tablonun sol alt köşesinde belirtilir ve koyu olarak "**Kaynak:**" şeklinde yazılır. Tablonun başlığı ve kaynağı yazılırken sadece ilk kelimenin ilk harfi büyük yazılır, diğer kelimeler küçük harfle yazılır ve koyu (bold) olmadan yazılır.

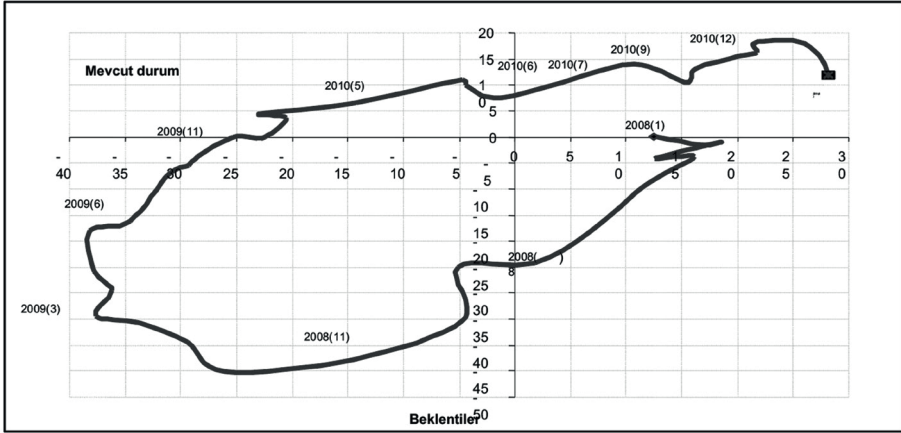
Örnek Tablo:**Tablo 1.** Kara para aklamada kullanılan sektörler

	Yerleştirme	Ayrıştırma	Bütünleştirme
Bankacılık	x	x	x
Döviz Büroları	x		
Para Transferleri	x		
Menkul Kıymet	x	x	x
Sigortacılık	x	x	x

Kaynak: Aydın, (2010, s.42).

Şekiller

Şekil numarası ve başlığı, şeklin altında yer alır. Şeklin kaynağı şekilden sonra parantez içinde verilebilir.

Örnek şekil:

Şekil 1. Almanya, reel kesimde mevcut durum ve beklentiler, (Kaynak: Gürsel ve Balcı, 2011, s.5)

Yazışma Adresi / For Correspondence:

Adli Bilimler ve Suç Araştırmaları Dergisi

Polis Akademisi Başkanlığı, Adli Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü

Necatibey Caddesi, No:108 06580 Anıttepe/Çankaya-Ankara / Türkiye

Tel: +90 (312) 462 89 86 • E-mail: absad@pa.edu.tr

<http://absad.pa.edu.tr/>